

שמן ח"ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

יש בו חסין נב"ה דה"י מלובש בנ"י דאימא וסחמין
 שכלל נמשך כמנן אברהם ונב"ה שבוך נחמה נב"ה
 והדמי' שביסוד נחמה קדוש נבחי' וא"פ דגים אך נבחי'
 וא"פ דאחו' נמשך כולו כמנן אברהם וכן מוח הניכס כולל
 ח"ב ח"ג המלובש ג"כ נבחי' דבינה דאימא נמשך כנב"ה
 מנן אברהם וא"פ דאחו' וא"פ דגים וכן עד ז מוח הדעה
 דח"ג נבחינה וא"פ דאחו' וא"פ דגים נבדחה מודים
 אחי' וסוף ועיין בס' ע"ה ונב"ה שלום בסופו דל"ז ד"ה
 דרוש ב' וכו' והי"ן דל"ד ע"ב [שפ"ה פי"ג דשבת] עוד פי'
 בענין ז' מרגלן אלו שבז' ברכות שהם חגי' נב"י לעיל דרוש
 קב"ש דס"ה סע"ד כמזמור לדוד וכו' ש' המלוא פ' חלוא :

(ב) ש"ק

ואח"כ אלו ממשכים אוחס לבחינה כחר של
 נוק' ע"כ הן חמה דאין זה כדרך החול דלא
 מלינו כן בחפ' דחול ועיין לעיל דרוש ו' מדדושי עמידה
 דחול ולא ידעתי מה נשמרה .

(ג) ש"ק ג' מכלן וג' מכלן והי"ה באמצעיתא וכו' לעיל
 דרוש ויהי נועם ונעם אוח מ' :

(ד) ש"ק

"ה אדני' כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול
 במילתא ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא
 בחי' שם המרגלן שבנוק' הנז' דדכו' הקוד' וכלן נה לאשמועי'
 שהיא נבחה שבה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילת
 ועד פי' דשם נבחר כי נבחר דנוק' היא שם אדני' ויש בו
 ד' פעמים היה בפסוקים ואם נחבר עמהם י"ו אורות שלוקחי'
 כחר לאה נד' דלחד הם גי' ועד וחס במס' י"ה אדני'
 יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכו' נבחה לבוסף
 אך לא ידעתי מי הכריחו להביא זה דנראה לכאורה דאין
 לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר
 כדכתיב נבחר דנוק' שם י"ה אדני' . מ"ש כי ג' ראשונו'
 הם נבחי' דאימא הנעשים מו' בי"ה ע"כ ומה שלא נקט
 גם דאבא מפורש במ"א דבשאר חיתא ר"ל וגם דאבא יען
 שאבא מלובש גו חיתא ועיין בע"ה שכי' פ"ה .

(ה) ש"ק ג' השמות היוצאים ממנו כנ"ל ע"כ לעיל
 דרוש הקודם וחס נבחינה הנ' מרגלן הנז' .

מ"ש וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו'
 עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול . מ"ש כפי
 מציאות החפ' כך יהיה סדר הנז' ולא כל התפלות שוות פי'
 כנז' לקמן דרוש שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה
 דשחרית יע"ש והוא דלמש הוא נבחר' דכה"י חזרת חגי'ת
 וכו' יע"ש כן שמעתי מפרשים :

(ו) ש"ק הכה בחפלת ערבית ליל שבת ג' ברכותיה הראשו'
 הם נבחי' דדטרה ששם יורד הז"א וכו' וכן נבחי'
 בפע"ה שבת ספי"ג ולא זכיתי להכין פירוש דבריו ולא נד'
 שהיה כן הנהה א"ש כך מלאחי ולא עוד ע"כ כן כתוב
 בגליון וכן לקמן דע"ג בע"ג והי"ן דק"ז ע"ג והוא דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשבת וכו'
 [ושם אוח י"ז] [ואפשר לפרש ג' ברכות ראשונות הם נבחי'
 מוחין דנבחי' דדכורה שהוא ז"א ששם יורד הז"א פי' יעקב
 הנק' ז"א ג"כ כנודע וג' ברכותיה אחרונים הם כי שם עולה
 הנוק' רחל ונעשים לה ג' מוחין מנכ"י ע"למס הנז' ועיין
 עליה וירידה זו שהוא יורד והיא עולה עיין מ"ש לעיל בדרוש
 שנינו החפ' דניע אוח ע"ז יע"ש ורבינו קי"ר בלשון :

(ז) ש"ק

סדר ישמחו וכו' ונעם הדבר הוא כמס' כי
 כל העליות הוא כדי לקשר ז"ן יחד וכו' במ"ש
 במקומו ע"כ לקמן דרוש ענין שחרית של שבת דע"ג סע"ב
 ד"ה כונת חפלת עמידה וכו' לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש א'
 משינוי התפלות נמלא דזמן היו"ה ז"ן כוללים שוים
 בקומתם יחד הוא ככתר בחפלת מוסף כנז' לקמן ואח"כ
 ואח"כ חזוניה הנעשים בכל חפ' וחס' שחרית לחם וחזרה
 וכן בחפלת מוסף לחם וחזרה כנבחה שים שלום מה עיינים
 דע דכל אוחס חזוניהם הם דיעק"ר ז"ן הקטנים אך לא
 ז"ן הגדולים דכללות השבוע דזמן זוג ז"ן הגדולים דכל
 השבוע הוא במילת אחד דכתר דמוסף שבת עיין כל סדר
 העליות

הסקדמות דע"ז ע"ד ונכ' ע"ה דס"ו דס"ה הקשה רבינו
 במילתא דופרום ויהיה בשחרית דחול נחזרת העמידה
 שנבכסים כל המקיפים כי כך הוא ליל שבת בשחרית דחול
 יע"ש נמלא דדומי' סדר החפלו' א"כ מה ענין לו' הופרום דוקא
 בליל שבת ולא בחול וגם ענין עליה החסדי' עשה ולא בקו' הכל .
 (ח) ש"ק אבל המקום הוא קמן וכו' דחוק וכו' פירוש
 להיוחס ב' חסדים המגולים דנו"ה וב"ש כת"ה
 חוק' היסוד דז"א שאפשר ירדו למטה ביסוד ירדו במרוצה
 וחזריוטול' דרך א"ה למעלה כח' באור' בע"ה שכי' פ"ב וספ"א .
 (יח) ש"ק ח"ם משרז"ל בענין סכך הסוכה גי' לנחמילה
 נריך שלא יהיה מעובה כמין בית וכו' במס'
 סוכה דכ"ב . כאן נ"ב ח"מ ק"ל שניין סוכה דחג אינו לזה
 כלל וכו' עיין לקמן סוף דרוש ד' דסוכה מ"ש רבינו דלעיל
 שם נחמילה אמר דסכך סוכה הוא בחי' ח"ה דא"ש נבחה
 דז"א כולל בו כל ע"ה שחמיו ואח"כ אמר שסכך הסוכ' הוא
 בחי' מסך דופני יסוד דא"ה הנפרס עד דופני גוף דז"א וז"ע .
 (יט) ש"ק כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנודע ע"כ לעיל
 דרוש ו' דעמידה דחול כנבחה ש"ש ובכ"מ .

(ך) ש"ק פסוק ושמרו בני ישראל שוהגים לומר הוא
 לפי שהלילה הוא בחי' שמור ע"כ וז"ל וכיום
 למה לא חיקינו פ' לו' כנגד זכור ועוד מה ענין כאן בין
 ברכה שהכינו לעמידה ולא קודם או אחר כך ולא יהיה
 הפסק ועיין בס' ש"ן בדיון חמין יע"ש :

(כא) ש"ק קדים של קודם העמידה לא קבלתי ממורי
 ז"ל וכו' עיין בסדור להרב ש"ש זלה"ה ואין
 שנוי כלל בסדר הקדישים והוא כמו הקדיש הראשון וזה
 נבחי' המ"ב שהוא דלפניו כנז"ל ועיין מ"ש לעיל בענין
 הקדיש אוח א' יע"ש וכן נח' בפע"ה שער שבת בפ"ב :
דרוש א' פע"ה ש' שבת פי"ג לעיל דרו' ג' דס"ה ע"ז
 ד"ה ענין קדיש וכו' ודרוש א' דקב"ש דס"ז
 לקמן דרוש ב' . והנה מה שיש להכין בדרוש זה בענין
 סדר הז' מרגלן כנבחה לעיל דרוש א' דקב"ש
 אוח ח"ן עוד שם דליך אפשר להיות אלו הז' שמות כנגד
 חגי'ת נבי"ה בז' ברכות של העמידה אחר היות הג' ברכות
 ראשונות של העמידה נבחי' חב"ד ולא חגי'ת וכן הז' שמות
 אלו הם נבחי'ה וברכות העמידה הם בא"י יע"ש ובדרוש
 שאחריו ד"ה סוד קבלת שבת אוח ו' יע"ש . מ"ש כמ"ש
 בענין קב"ש וכו' לעיל דס"ז דרוש א' דקב"ש . מ"ש כי
 כפי ערך עליה ז"ן דרך המדרגות אשר אב"ר לך בכל הפל'
 וכו' לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש א' משנוי התפלות לק' דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפ' עמידה דשבת וכו'
 והוא דחפ' לחם שהוא נבחי' או בחגי'ת בחזרה וכו' נמלא
 דאין שנוי כלל בענין אלו השמות של העמידה בכל ד' חפלו'
 הנז' שאפי' שעולים ז"ן במדרגה יחד עליונה עוד הם
 ע"למס ז' שמות אלו :

דרוש ב' לעיל דרוש הקודם ויש דרוש ו דעמידה
 דחול דל"ז ע"ה ופע"ה שער שבת פי"ג עוד

לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג ד"ה והואיל וכו' .

(א) ש"ק ד"ה כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות
 ונב"ו וק' השם הם חמ"ד בגי' ספירות אחרונות

שהם נבחי' דאימא דנעשים ג' מוחין בז"א ע"כ עיין לעיל
 בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב
 ש"ש זלה"ה וכו' יראה שם דאין זה בדרך החול שהרי ברכת
 מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעה הטולל דז"א
 ואינו כנבחה אחר קדוש כנז"ל . אך דע וכנן הי"ב דאין
 כל זה מדבר אלא נבחי' המשכה המוחין דאחו' ופנים
 דפנים דמוחין דחכמה וממשך מלובש נבחי' דא"י נב' ברכות
 ראשונות אבות וכו' וקדושת השם וכו' כסדור ועיין
 בהקדמת רמב"ם הנסר כסופו וזה פשוט לעובדי ה' נבונה
 ועיין בקונטרסי פתח עינים כנבחה מנן אברהם ואחר
 שנחקן מוחין דחכמה ודבינה כנבחה אבות אז אח"כ כמודים
 הוא בחי' המשכה מוח הדעה דח"ג ונמלא דמוח החכמה

מדבר על הברכה
 האמצעית

יעקב יורד, רחל
 עולה ויש זוג
 בערבית שיהיה
 בשים שלום
 (שמן ששון עז
 עז אתו טז')

אתה אומר שמוח
 הדעת הגיע בהאל
 הקדוש . אבל בסידור
 זה במודים !

לקחו בחסד פתח ולא בשבא לבד וזין לשנות ימ"ס :
ועל מ"ס ממכ"ת נלמה להם דעמי בפנין הגחה חפלין
 ביום ר"ח אחר השילת מוסף דעמי הוא שלא להביח
 חפלין משני הרשימו דמוחן דמוסף ששאר כל היום ברוץ
 ורק בחפילת המנחה לא היה ראוי להיח כמו שטרגיס קלמ
 מקובלים אמנם חזי מניח חפלין בחפילת המנחה (ה) מטעם
 אחר והוא כי הגם נודע כי חפילת שחרית הוא בכלים
 הפנימיים וכל פרטוי כל העולמות נבירורם ותיקונם וחפילת
 מנחה בכלים האמנטיים וחפילת ערבית בכלים החלוניים
 וגודם מ"ס הרב ז"ל כי ק"ש דשחרית הועיל לחפילת שחרית
 וגם להפילת המנחה כי מ"י הק"ש הוא נמשט או"ק דלמ
 דמוחן גדולה דכלים הפנימיים דאחיא לכלים הפנימיים דרוץ
 וגם או"ק דלמ דמוחן גדלות דכלים האמנטיים דאחיא
 לכלים האמנטיים דרוץ ולבאר זה נריך לבאר משם ממה
 שכתוב אגלי מענין סדר סקון ספלה שחרית נמשטה ודיבור
 בכללות אפ"ס שם בו פרפות רב וכמו שאח"ך בפ"ה אכתוב
 ואשגח להם אפ"ס שכבר הוא פשוט להם אלא להשוות הדעות
 והענין הוא כי נפילה ידים ופשיית לרכו הוא לברר מכלים
 ואורות דרפ"ח דה"ה שהם פרטוי זין ויעקב ורחל דפנימיות
 וחלוניות דחלו' דעביה ולהמשך להם מזיווג דחיה ונשמות מוחין
 פנימיים ומקיפיים דמ"ה ובין ע"ס נרנח"י דנפש דנפש לפנימיות
 וחלוניות דפרטוי זין ויעקב ורחל דחלוניות דעביה ט' :
ובן לבשח שני פליחות קטן וגדול הוא לתקן נה"י שהם
 פרטוי זין ויעקב ורחל דפנימיות וחלוניות דחלוניות
 דלידה ולהמשך להם מזיווג דחיה ונשמות מוחין פנימיים
 ומקיפיים דמ"ה ובין ע"ס נרנח"י דנפש דרוח ונשמות
 וחלוניות דפרטוי זין ויעקב ורחל דחלוניות דלידה וגם
 להקן כחב"ד וחג"ה בהם (נ"ז ע"א) פרטוי עתיק וטקביה
 וז"ל וטק' וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 להם מזיווג דחיה מוחין פנימיים ומקיפיים ע"ס נרנח"י דרוח ונשמה
 וזיה ויחידה דנפש דמ"ה ובין לחלוניות דחלוניות דפרטוי
 שד"ך וטקבא וז"ל וטקבא וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
וכן הגחה חפלין יד הוא לתקן חלוניות נה"י שהם פרטוי
 זין ויעקב ורחל דחלוניות דחלוניות דבריאה וגם
 חלוניות הכחב"ד ותג"ה שהם פרטוי עתיק וטק' וז"ל וטק'
 וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 פנימיות דכחב"ד ותג"ה שהם פרטוי עתיק וטק' וז"ל וטק'
 וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 דחיה מוחין פנימיים ומקיפיים ע"ס נרנח"י דנפש דנשמה דמ"ה
 ובין לחלוניות דפרטוי זין ויעקב ורחל דחלוניות דבריאה
 ולהמשך מזיווג דחיה מוחין פנימיים ומקיפיים ע"ס נרנח"י
 דנרנח"י דרוח דמ"ה ובין לחלוניות דפרטוי עתיק וטקבא
 וז"ל וטקבא וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 מזיווג דנשמות מוחין פנימיים ומקיפיים ע"ס נרנח"י דנפש
 דמ"ה ובין לפנימיות דפרטוי עתיק וטקבא וז"ל וטקבא
 וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 וחלוניות דפנימיות דחלוניות דעביה :

וא"ל וטקבא וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 דאבי"ע דחלוניות דא"ל ולהמשך מזיווג דחיה מוחין פנימיים
 ומקיפיים ע"ס נרנח"י דנרנח"י דנשמה דמ"ה ובין לפרטוי
 עתיק וטקבא וז"ל וטקבא וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 דבריאה . ולהמשך מזיווג דנשמות מוחין פנימיים ומקיפיים
 ע"ס נרנח"י דנרנח"י דרוח דמ"ה ובין לפרטוי עתיק וטק'
 וז"ל וטקבא וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
נמצא כי כבר נתקן חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דחלו'
 דא"ל וחלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דחלוניות
 דבריאה וחלוניות ופנימיות שהוא אבי"ע דחלוניות דלידה
 ועשיה כל זה בקיטור גדול ובכללות. אמנם הענין הוא בפרטות
 רב סן בענין פליית המ"ן הן בענין פרטוי זיווגי הארלוטים
 דחיה ונשמות הפנימיים ומקיפיים הן בענין כונת סיקון
 שמתו בכלים דבי"ע האחתונים והעליונים ושמות בכלים
 דאלימות דבי"ע דאלימות העליון הן כונת סיקון שמתו כלים
 והאורות של הכסא והשרפים והחיות והאופנים ובע"ה יתבאר
 בתשלות ההקדמה וגם כל ענין במקום הראוי לו בס"ד :
נמצא כי מה ששאר לתקן ע"י דהיבור הוא פנימיות
 וחלוניות שהוא אבי"ע דפנימיות דעביה וז"ל וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א וי"א
 ופנימיות שהוא אלימות דאבי"ע דחלוניות דבריאה וגם פנימיות
 וחלוניות (נ"ז ע"ב) דאבי"ע דפנימיות דבריאה וכן פנימיות
 שהוא אלימות דאבי"ע דחלוניות דא"ל ופנימיות וחלוניות שהוא
 אבי"ע דפנימיות דאלימות :
והענין בקיטור ובכללות גדול והוא כי בקרבנות נתקן
 חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות דעביה
 ולהמשך להם מזיווג דחיה ונשמות מוחין פנימיים ומקיפיים
 ע"ס נרנח"י דנרנח"י דנפש :
ובן במזירות נתקן חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות
 דלידה ונמשך להם מזיווג דחיה ונשמות מוחין פנימיים
 ומקיפיים ע"ס נרנח"י דנרנח"י דמ"ה ובין דרוח ט' :
ובן ביולר נתקן חלוניות שהוא ב"ע דאבי"ע דפנימיות
 דבריאה ונמשך להם מזיווג דחיה ונשמות מוחין
 פנימיים ומקיפיים ע"ס נרנח"י דנרנח"י דמ"ה ובין דנשמה
 אמנם כאן ביולר שהוא דבריאה נתקן נ"ז ע"י אמירח
 הק"ש שהוא מ"ס שהיא דיבור אמור ויאר מן היולר כי ע"י
 הק"ש נתקן כל מה ששאר לתקן בשלמות ב"ע וגם באלימות
 להמשך או"ק דמוחין גדלות וכל התפילות הסתידים לאמר
 באותו היום כי המ"ן שעלו בק"ש משמשים לכל התפלות של
 אותו היום עד הלילה ולפיכך לא נטרטו לומר ק"ש כי אם
 פעם אחת ביום שמן הראוי היה לומר ק"ש קודם כל תפילה
 - ולא כן הוא כי די בק"ש דשחרית כי כהה גדול :
והנה נודע כי תפלה שחרית דחול היא בכלים (ב) הפנימיים
 דכל העולמות ובה נמשכים ב' ללמי המוחין דביטות
 דכלים הפנימיים דישו"ס בלחם ושני ללמי המוחין דחכמות
 דכלים הפנימיים דישו"ס בחזרה לפרטוי ביטות וחכמות
 דכלים הפנימיים דרוץ :
ובן תפלה מנחה של אותו היום היא בכלים האמנטיים דכל
 העולמות ובה נמשכים ב' ללמי המוחין דביטות דכלים
 האמנטיים דישו"ס בלחם ושני ללמי המוחין דחכמות דכלים
 האמנטיים דישו"ס בחזרה לפרטוי ביטות וחכמות דכלים
 האמנטיים דרוץ וזה מלבד או"ק דמוחין גדלות דכלים
 הפנימיים דבינה ודחכמה דסנונה שחזרים להבנם בלחם ובחזרה
 דמנחה לפרטוי ביטות וחכמות דכלים הפנימיים דרוץ . ואם
 הוא יום ראש חודש בו נמשכים עוד ב' ללמי המוחין דכתיב
 דישו"ס בלחם וחדה דמוסף לפרטוי כתיב דרוץ :
וביום שבת קודם נמשכים ב' ללמי המוחין דנה"י
 דא"ל פילאין בלחם דשחרית לפרטוי
 נה"י דחכמות הסללים דרוץ וב' ללמי המוחין דנה"י דא"ל
 פילאין

הנהרות וביאורים (ה) כל נקטן סה סדק ד"ס וסג ד"ס וכן : (ג) ספר הכוונה ופ"ד פ"ג :

בביתו כדי לעשות לרכיו ועוד סיבה אחרת כדי שאח"כ ילכש עלית והפליג בביתו וילך משוער ומשוך בעלית ותפליג לבהכ"נ והיה מוכרח לעשות כן ביום כי בלילה לאו זמן תפליג הוא והי' ראשונים היו מקדימין לבהכ"נ באשמורת טרם אור היום ולכן לא היה יכול לקיים מצוה זו לסיבות אלו. הנכנס לבהכ"נ לידו לזכור מאד להתעבב מעט בפתח קודם שיכנס ולהראות עלמנו ירא וחרד ומזדעזע לכנס בהיכל מלכו של עולם וענין זה מועיל מאד אל השלימות של האדם ואל ההשגה וז"ס הפסוק ומקדשי תיראו גם זמ"ש בנמרא (א) בענין אחיזת הפל שלמדו לדוד ע"ה פ' בבית אלהים נהלך ברגש ורמו ג"כ ענין ברגש שיתרגש האדם וידעו עתה כניסתו בבית אלהים שהוא בהכ"נ :

עוד נרמו במלת ברגש אל עם אבגית"ך שהוא בנימט' ברגש עם המלה בעלמה והענין הוא שג"ל כשנכנס בפתח בהכ"נ פ' ואני ברוב חסדיך אבא ביתך כו' ותכוין כי רוב חסדיך הוא החסד העליון אשר אלו לרכיו תמיד אלויו ובפרט כשהט נכנסין להיכל המלך לשאל בקשמינו כי החסד הזה הוא הנק' יומא דכולהו ולכן בכל הימים וגם בכל הפלה מג' הפלות ערב ובקר ולהי' שאת' נכנס לבהכ"נ תכוין בחסד הזה שהוא יומא דכולהו ותכוין אל עם אבגית"ך שהוא בחסד כנודע וז"ס בבית אלה"ס נהלך ברגש ר"ל עם שם אבגית"ך העולה בנימ' ברגש עם המלה עלמה כנו' ואחר שאמרת פ' זה בפתח בהכ"נ אז תכנס אח"כ בבהכ"נ ולא תאמר הפ' הזה אחר שנכנסת כי מנהג זה הוא טעות ביד הנהגה' אחר:

ירצה כי כבר הודעתך שקודם שנכנס יאמר פ' ואני ברוב חסדיך טו' ויכוין לשם אבגית"ך העולה במספר ברגש והענין הוא כי השכינה היא נקרא בהכ"נ ונקרא בית אלה"ס וזמ"ש בבית אלהים נהלך ברגש כי קודם שיכנס האדם לבהכ"נ שהיא השכינה לרדף לילמדך בהבנה ולומר פסוק ואני ברוב חסדיך כנו' בס' הוזהר כי בפ' זה רמזים ג' האבות ויכוין באבגית"ך הנק' רוב חסדיך גם יכוין לפסוק מנה"י דו"א ג' מוחין תבד' אל נוקבא דו"א כנודע וזה יכוין ברח"ט בבית אלה"ס נהלך ברגש ב"י והשכינה היא שימשיך ג' מוחין הגו' אל הנוק' הנקרא ב"ן שהיא הו"יה דההין כנודע :

ורע כי אעפ"י שהכונה זו כוללת בכל הימים ובכל שלשה זמני התפילות שבכל יום כנו' עכ"ז יש שינוי אחר והוא כי אעפ"י שבכל יום תכוין אל עם הנוצר עכ"ז ביום ראשון של השבוע תכוין בפרטות אל אות אחת של עם הזה ותכוין כי אות זה גוברת ביום הזה באופן זה אות א' גוברת ביום ראשון של השבוע ואות ב' ביום ג' של השבוע ואות ג' ביום ג' של השבוע ואות ד' של השבוע ואות ה' ביום חמישי של השבוע ואות ו' ביום ו' של השבוע וענין כונה זו תכוין בכל ג' הפלות יום ראשון תכוין כי אות הא' גוברת ובעזרה"ד. בשאר הימים :

(ג) **והוא"ל** דאחא לידן נגמור גם הכונות של יום שבת כי אז תכוין ביום ההוא יאל עם מ"ב האחרון הנקרא שקול"ת כי עם זה גובר כולן ביום שבת והוא נחלק לג' חלקות כיצד בליל שבת קודם ששכנס לבהכ"נ תכוין לג' אותיות הראשונות שהם ש"ק ובבקר יום שבת תכוין לשתי אותיות אמצעיות ו"ל ובמנחה תכוין לשתי אותיות אחרונות י"ת עוד תכוין בליל שבת בשתי אותיות ש"ק לפי שבליילה נק' המלכות חקל שהיא חיבור ד' שמות יהוה אר"ה יהוה אדנ"י ובשחרית נקרא המלכות תפוחין ובמנחה נק' קדישין והנה בלילה עולה המלכות לנה"י של ז"א והם סוד ש' וסוד ק' כמובאר אלטו וז"ס שבת ש' בת כי המלכות הנק' בת עולה אל נה"י הנק' ש' ובמנחה יכוין בשתי אותיות י"ת כי אז היא נקרא' קדישין כנו' וקדוש הוא בנימ' י"ת והם סוד ת"י נימון שברישא דו"א (ג) :

להוריד החג"ת שהם ל' אל נה"י שהם ג'. ובשחרית תכוין לאות ו' כנגד ישמח משה שהוא אות ו'. ובמוסף תכוין לאות ל' שהוא כנגד היסוד לריק יסוד עולם כי אות ל' רמזו אל היסוד שהוא הנדק שבו תפלת מוסף. ובמנחה תכוין לאות י' מן שקול"ת באומדן ואני תפלתי לך ה' כו' ומלת תפלתי ר"ל תפלת י' וביאור הענין הוא כי עתה עולה עד מקום הדיקא דו"א כמובאר אלטו ונודע והוא כי בהיותו ז"א למטה היה יורד העשר של רישא דו"א נמשך בראש ז"א להשפיע לו והשער הזה הוא סוד ת"י נימון כמנחן ב' אותיות י"ת של שקול"ת :

וכבר ביארנו באדרת גאל דקמ"ה ע"כ כי הם ת"י נימון כמספר קדוש ובסוד ת"י עלמין ות"י עיבר הגו' והנה בחינה זו היא סוד שם יהוה"ו דע"ב דמלוי יודין יש עשר אותיות במילואו והיו ואני תפלתי תפלה י' כי עתה עולה עד עשר אותיות ההם ומה שהיה בתחילה מקבל השפע הזה בריחוק גדול דרך אותם השערות הנה הוא עתה עולה עד שם ומקבל השפע בקירוב גדול כי השערות ההם הם נמשכין מזהה ההו"ה שיש בה י' אותיות דמילוי יודין כנו' וז"ס לך ה' עת רלון כי ע"י עליית ז"א בדיקא דו"א יש בו כח לקבל שפע מן מלחא דילי' הנק' מלח הרלון. ולאות ה' של שקול"ת תכוין כנגד תפלת המנחה שבה אנו אומרים אהה אחד ושמך א' כו' והענין הוא כי הנה ד' יודין יש בשם ע"ב הגו' וכל י' מהם כלולה מ' (ו) הוא ק' (ז) ונמלחו ארכבתם עולים בנימ' ת' והיו אחת אחד ר"ל אח' ד' כי עתה הז"א הנקרא אח"ח עולה עד מקום ד' שהם הד' יודין הגו' וז"ס אחד :

נכנס לבהכ"נ שמתני בשם מורי ז"ל שבכניסתו ישתחוה כנגד ההיכל ואחר כך יאמר מומור אלהים יתנו ויברכנו אשר יש בו ז' פסוקים וכנגדם יקוף ח' (ז) הקפות התיבה שבחלמט הנה"כ וטוב הוא שיכוין לגמור פסוק א' בכל הקפה מהו' עד שיגמור הז' הקפות בז' פסוקים ויכוין כי התיבה היא כנגד המלכות ותכוין להמשך אליה ז' אורות מקיפין שהם מן החסד עד המלכות ואור המקיף של המלכות ג"כ אנו ממשכין אליו והוא מכלל ז' המקיפין ותכוין לכלול עמך לקבל מן ז' אורות המקיפין האלו אחת המלכות ביחד וביום א' תכוין לפ' ראשון שהוא אלהים יתנו כו' ותכוין שהוא גובר על הו' פסוקים והוא תגבורת החסד על ו' התחתונים וביום הב' תכוין כי פ' הב' גובר על כולם וכן תכוין עד יום הו' כי אז תכוין בפ' הו' שהוא גובר על כולם ואמנם ביום השבת אין לרדף להקף רק הקפה א' בלבד והפק בדבר אם הוא כנגד הת"ת הנק' שבת וכולם כלולות בו או אם הוא כנגד הבינה הכוללת לכל הו' ולכן אין בשבת רק הקפה א' ע"כ שמתני בשם מורי ז"ל אבל אני ראויתו שהוא היה

ואהר שנכנס לבהכ"נ שמתני בשם מורי ז"ל שבכניסתו ישתחוה כנגד ההיכל ואחר כך יאמר מומור אלהים יתנו ויברכנו אשר יש בו ז' פסוקים וכנגדם יקוף ח' (ז) הקפות התיבה שבחלמט הנה"כ וטוב הוא שיכוין לגמור פסוק א' בכל הקפה מהו' עד שיגמור הז' הקפות בז' פסוקים ויכוין כי התיבה היא כנגד המלכות ותכוין להמשך אליה ז' אורות מקיפין שהם מן החסד עד המלכות ואור המקיף של המלכות ג"כ אנו ממשכין אליו והוא מכלל ז' המקיפין ותכוין לכלול עמך לקבל מן ז' אורות המקיפין האלו אחת המלכות ביחד וביום א' תכוין לפ' ראשון שהוא אלהים יתנו כו' ותכוין שהוא גובר על הו' פסוקים והוא תגבורת החסד על ו' התחתונים וביום הב' תכוין כי פ' הב' גובר על כולם וכן תכוין עד יום הו' כי אז תכוין בפ' הו' שהוא גובר על כולם ואמנם ביום השבת אין לרדף להקף רק הקפה א' בלבד והפק בדבר אם הוא כנגד הת"ת הנק' שבת וכולם כלולות בו או אם הוא כנגד הבינה הכוללת לכל הו' ולכן אין בשבת רק הקפה א' ע"כ שמתני בשם מורי ז"ל אבל אני ראויתו שהוא היה

נכנס לבהכ"נ שמתני בשם מורי ז"ל שבכניסתו ישתחוה כנגד ההיכל ואחר כך יאמר מומור אלהים יתנו ויברכנו אשר יש בו ז' פסוקים וכנגדם יקוף ח' (ז) הקפות התיבה שבחלמט הנה"כ וטוב הוא שיכוין לגמור פסוק א' בכל הקפה מהו' עד שיגמור הז' הקפות בז' פסוקים ויכוין כי התיבה היא כנגד המלכות ותכוין להמשך אליה ז' אורות מקיפין שהם מן החסד עד המלכות ואור המקיף של המלכות ג"כ אנו ממשכין אליו והוא מכלל ז' המקיפין ותכוין לכלול עמך לקבל מן ז' אורות המקיפין האלו אחת המלכות ביחד וביום א' תכוין לפ' ראשון שהוא אלהים יתנו כו' ותכוין שהוא גובר על הו' פסוקים והוא תגבורת החסד על ו' התחתונים וביום הב' תכוין כי פ' הב' גובר על כולם וכן תכוין עד יום הו' כי אז תכוין בפ' הו' שהוא גובר על כולם ואמנם ביום השבת אין לרדף להקף רק הקפה א' בלבד והפק בדבר אם הוא כנגד הת"ת הנק' שבת וכולם כלולות בו או אם הוא כנגד הבינה הכוללת לכל הו' ולכן אין בשבת רק הקפה א' ע"כ שמתני בשם מורי ז"ל אבל אני ראויתו שהוא היה

דגהות יביארום : (א) רמז"ס נפירושו לפרקי אבות פ"ו וכן ברש"י : (ב) פס"ח כשער השבת פ"א : (ג) ח"ט ג' אמצעים לז' תנארי טוניתם ולשער שהם אל אדני : (ד) בפס"ח פ"א משער השבת ועיין לקמן ע"כ : (ה) והנה ג' קי"ן קן הניהה הרכ ש"ס. ובסוד האר"י וז"ל ובלתי ג' שיעי הס' הקי"ן דו"א וכל קון ה"י נימון נו' : (ו) וכל י' כלולה מה' קן הוא בפס"ח עיין לקמן ל' ע"א שורה ר"ב ובהיות ה"ר ג"ס דלקמן חו"ט מיקב : (ז) ח"ט ג' כל א' כלולה מ'י' וכל פסוק מעשר הרי הם ק' : (ח) עיין הוראת שעה באורך דף י"א פ"ח :

שהוא בחי' קדושה הניתנת עמה אל הבר' והיא דוגמת הקדו' שבשול האלילות ודוגמתה יולדת עמה בשולם הבריא' ואמנם הקדושה הזו נתקל' בשתי לשונות לשון הקדש והתרגום. העצם הוא כי לרדך להמשיך השפע האורחות הנו' אל עולם הבריא' בבחי' פנים ובבחי' אחר ולכן נאמר' בלשון הקדש כנגד בחי' הפנים ובלשון התרגום כנגד בחי' האחוריים כמבואר אללנו בענין קריאת הפר' שמו"ס כי לשון התרגום הוא בחי' האחוריים העליוני'. והנה ראיתי מן המדקדקים שאין לומר מנו' התרגום בקול רם אלא בלחש ויש שאינן חוששין (ז) ומנהגו מורי ז"ל ה' לאומרים בקול רם ולא היה חושש למדקדקים לאומרים בלחש ואמנם כונת קדושה זו נחבא' באורך לעיל גבי נקדישך ועבדך וע"ש וע"ז נכתוב כאן קולור א' והוא כי להיות קדושה זו היא דוגמת קדושה שבאלילות כנו' כי יולדת דוגמת' בשולם הבריא' לכן יש זה הארץ ג' מוחין חב"ד ודוגמת' יולדת בבריא' וס"ס גי' קק"ק וכולם כנגד החכמה וברוך כבוד ס' ממקומו כנגד הבינה. וה' ימלוך לעולם ועד כנגד הדעת וכבר נתבאר כל זה בקדושת נקדישך בו' גם נחבאר שם כי פסוק של ה' ימלוך שא"ל עתה בקדושת ובה לליון הוא כנגד מה שאומרי' בקדו' נקדישך ובדברי קדשך כתיב לאמר ימלוך ה' לעולם אלהיך ליון גם שם ביארנו ענין פסוק ס' חפץ למען לדקו בו' שנתקן בסוף קדושת ובה לליון ושם ביארנו שגריד לכיון בריית של ל'דקו יגדיל תורה שהוא שם ל"ת התרגום בני' אותיות אחרונות של שם שקול"ת משם בן מ"ב אותיות גם תכין כי שם אבגטייל נרמז ב"ת של ל'דקו יגדיל תורה ויארד ששלה בגימטריא כך:

ובאמר ברוך אלהינו שבראנו לכבודו כי לרדך לבין כבוונה נמורה כי הנה עתה אנו בשולם הבריא' אשר משם נמשכת התורה (י) שמינה לנו וכנו' זוהר בראש' וז"ל אית אורייתא דא"ל ואת אורייתא דבריא' בו גם מן הבר' נמשכו נשמות ישראל בסו' מ"ש רז"ל כל הנשמות חנוכות מכאן הכבוד כי משם החלק הנקרא נשמה וזה נרמז באומרו ברוך אלהינו שבראנו לכבודו שה"ס עולם הבריא'. והבדילנו מן האנושים בסוד מה שברא נשמתו מן הטוב שבשולם הבריא' והבדילנו ע"י מן האנושים. ומן לנו תורה אחת היא התורה שנתנה לנו מעול' הבר' ולכן בבאן אנו מחפלים שיפחח לבנו ותרומנו שמן הבריא' ולרדך לבין כל זה כבוונה נמורה ובה ית"ל מ"ש ל' כיון ששם ל"ת מן שקול"ת בריית' **לדקו יגדיל תורה** ונעטם הוא לפי ששם שקול"ת הוא השם הו' האחרון שבו' שמות אל שם בן מ"ב כטועה שהוא בשולם היצירה כמבואר אללנו בענין אלא בכח בו' וטועה כי זה השם הו' האחרון שבו' שמות הוא כנגד יום שבת שהוא יום הו' והשם שם זה הוא כהיכל הו' העליון (י) הנקרא היכל קה"ק דעולם היצ' שהוא כנגד בינה דבר' ושם זה הוא עולה בני' ת"ק כמנין אותיות מלוי שם שם ומשם תודו התורה כי השם הזה הוא כנגד יום השבת שהוא יום השביעי (ה)

ענין הקדיש שלאחר ובה לליון נוהל נחבאר לעיל בענין קדיש של הקרבנות ושם נחבאר שגריד לבין בשתי בחי' מ"ב שבו להוריד הארץ מן הבריא' אל היצ' ע"י שני בחי' מ"ב הא' מבחי' היה דס"ו והשני מבחינת היה דע"ב דמלוי יודין:

ונבאר ענין כונת הפלה לרדו וענין זה נרמז בזה ע"י פינחס ובכר נחבאר לעיל בס' מדרגות תפלת השחר שגריד לכיון להוריד בתחילה אור מן הויה דע"ב שבאלילות אל היצירה (ט) ואח"כ מהויה דס"ו שבבריא' אל היצ' כי כל סדר זה של תפלה לרדו הוא בשולם היצ' כגיל' ולכן לרדך לבין כסדר הזה תמיד אל אות' שבהויה ואל הויה דאלפין דמיה ואל שם אל' יהוה שאלו השמות הם בשולם היצ'. והנה עתה יודת השפע הנוגע לחלק היצ' וה"ס הרומין כגיל' במזמור יענך הו' בו' וכבר נת"ל באשרי יושבי ביתך שגריד ג' עולמות צ"ע הם למעלה בא"ל אלא שבהויה שם לוקחים כאור"א שפע הראוי להם ואזי כסדר המדרגות:

ענין הקדיש שלאחר תפלה לרדו גם הוא נת"ל בקדיש של הקרבנות ושם נתי' שיונין בו להוריד הארץ מן היצ' אל העש' ע"י ב' בחי' של מ"ב אל ש' הויה דס"ו וא' של הויה דמ"ה ענין

בשמות הנו' שהם הויה דס"ו וה"א ראשונה שבשם וא"ל שדי לפי שכל הסדר הזה הוא בשולם הבריא' והו' מה שתכין קודם שתאמר אשרי וגם תמיד כל עוד שאתה אומר הסדר הנו' (ה)

ועתה נבאר הכוונה שתכין במזמור עלמנו הנה נת"ל כי בכ"א סעלינו בחי' מ"ן מבחי' נפשות בלבד ואזי גם הזכר לא נתן בה בחי' מ"ד אלא מבחי' נפש בלבד מנד הזכר ואמנם עתה באשרי יושבי ביתך תכין להעלות מ"ן דבחי' הרוח שיש בני' עולמו' הנו' והעצם הוא כי אין הנר"ן בא"ס לולד בפעם אחת ולכן תחי' בזה הנפש ועתה באשרי ב"ה הרוח וכמו שנתבאר ג' הויות דב"ן בכ"א כגיל' להעלות ג' חלקי בירורי הנפש שבני' עולמות צ"ע בבחי' מ"ן כמו בן נרמזו באשרי שלש הויות דב"ן להעלות מ"ן של רוח משלש עולמות ההם ותכין כי גם הדבורא עתה נותן בה טיפת מיד של בחי' הרוח ואלו הם ג"פ ב"ן הנו'. הא' ר"ת וס"ת של שני תיבות ארומתך אלה"י וס"ת מלת המלך ב' ב"ן שני הוא ר"ת ארומתך אלהי המלך עם מלת אלהי כולה הרי ב"ן שני. ב"ן ג' הוא נרמז במל' בכל יום אברךך בכל בני' ב"ן. עוד יש כוונה א' באופן א' והוא כי הנה כתיב שארה כסיתה ועונתה לא יגרע. ובינא הורדנו אל הנקבה בחי' העונה שהוא הזוג ועתה באשרי אנו מורידין לה מלמעלה בחי' שארה שהם המזונות וזה נרמז במלת אשרי שהוא אותיות שארה וכמו שלענין העונה נרמזו ג"פ ב"ן לענין המזונות הוזכרו ג"פ אשרי והם אשרי העם שככה לו אשרי העם שה' אלהיו אשרי יושבי ביתך וזהו העצם שהקטו לומר כי פסוקים של אשרי יושבי ביתך ואשרי העם שככה לו. אעפ"י שאינן מכלל מזמור תהלה לדוד ארומתך אלהי בו' לרמזו ג' אשרי כנגד המזונות של שלש עולמות ובמזמור אשרי שאחר ברוך שאמר נח' שם כוונת פסוק פותח את ידך בו' ע"ש (ז):

מזמור יענך ה' ביום לרם בו' עתה תכין להעלות מ"ן של בחינת נשמה אשר בני' עולמות צ"ע כגיל' ולכן נרמזו

כאן ג"פ ב"ן אחרים ואלו הם הא' הוא ס"ת שם אלהי יעקב ג' ב"ן. הב' הוא ר"ת נרננה ביושעתיך ב"ן. הג' הוא ס"ת יעגנו ביום קראנו ג' ב"ן. ותכין כי גם הזכר נתן בה טפת מ"ד של נשמות דכורין: גם לרדך לבין במזמור הוא כמה שמות של יצ"ק שהם בגימט' יהוה אלהים ואלו הם יענך ה' ביום לרם ר"ת יצ"ק ונפלו ואנחנו קמנו ר"ת יצ"ק ואנחנו קמנו ונתעורר ר"ת יצ"ק ונתעורר יהוה הושיע המלך ר"ת יהוה והוא זירוף א' מ"ב זירופי הויה ולכן להורות זה לרדך לחבר מלת המלך עם מלת הושיעיה ולהת טעם מפסיק אחר תיבת המלך (ז) ואח"כ תאמר יעגנו ביום קראנו וגם כי ר"ת יעגנו ביום קראנו הוא בגימ' יצ"ק גם תכין כוונה א' בזה המזמור והוא כי תכין שבמזמור זה יש ע' תיבות כמנין ע' קלין דיוולדה וכנו' בזה ע"י פינחס וביארנו ענין זה הוא כך כי הנה נעיל שבגי"א היה זוג יעקב ורחל ואזי נתעברה רחל ונאוהו הזוג ונשאר' מועברת בהיותה בשולם האלילות. ואמנם לרדך לינתן בזהו העובר אשר כתיב' שפע נמור שלם כנר"ן ואח"כ נולד הולד ההוא והשפע ההוא וכל עולם ועולם לוקח חלקו מאותו הוולד הנולד והנה חלק הנשמה לוקחתו הבריא' וחלק הרוח לוקחתו היצירה וחלק הנפש לוקחתו העשיה והנה הנקב' הנו' יורדת מן האלילות אל עולם הבריא' בהיותו עדיין למע' באלילות כנו' ושם בשולם הבריא' יולדת הנקבה הנו' ובאשרי לועקת אותם הקולות כשרוה לילד אז מודווג הזכר עמה בבחי' חלק הנשמה (ז) ונמנר העובר גם בחלק הנשמה כנו' וע"י הזוג הזה נפתח רחמה ויולדת ויולד הוולד בשולם הבריא'. והנה במזמור הזה של יענך ה' הוא זמן זעקת היולדת דראמת ע' קלין כנו' והם כמנין ע' שבין במזמור הזה ואזי ניתן בעובר ההוא חלק הנשמה כי בגימט' אפים ניתן בו כח הנפש. ובאשרי כח הרוח ויענך כח הנשמה כגיל' וענין זה נעשה ע"י זוג זה המחודש עתה כנו' והנה היא עתה בשולם הבריא' ואח"כ יולדת וזמן לידתה הוא בקדושת ובה לליון נוהל ומה שיוולדת מתחלקת בני' עולמות צ"ע ובתחלה ניתן בבריא' חלק הנוגע לה בשפע והוולד ההוא הולד הוא בחי' הנשמה כנו' וס"ס קדושת ובה לליון כי הוא בחי' קדו' נמשכ' מלמע' מן האל"י וקראו' ב"ו' פ' תרומה בשם תוס' קדו'

(*) ע"ן כפס' חס"ד משער קריאת התיבה הגסה לה"ת וס"ה מה שכתב ע"י ז"ל וגם מתיא מספר מלויאל בחלק ואת מספרו ע"י ז"ל.

הדרגות וביארתי (א) אשר הוא בבריא' כח"י: (ב) הרי ב"ן ב"ן שני. כ"י: (ג) ושנין ב"ב כס' תוח' דף מ' סוף ע"ב: (ד) עיין תוח' דקמ"ו ע"ב: (ה) כספר כפ"י דל' וזמירוס כל התרגום כגיל' רם עם שאר הקדושה בלשון הקודש ומנהג סו' (ו) עיין ד"ס ד"ד ע"ב שאלה ט"ל ועיין בהקדמת רחובות הנהר דף קה"ה ע"א ורע"ב ועיין בחמ"י בקונטרס שפת אמת תשובה ע"ל: (ז) כיב' חמר חכנידור לה הבניתי חוץ זה השם האחרון של מ"ב הוא למעלה ראש כהיכל ק"ק. וחזינו מלי הישך התיקונים למעלה. זאת ועוד אחרת א"ך הוא נגד בינה דבריא'. ועיין לעיל בעלויות העולמות שם כתב דשם שקול"ת הוא כמלכות דיערה. ועיין בקבלת שבת שכתב שהוא שמועה אחרת ששם שקול"ת הוא כהיכל ק"ק דיערה. ואיני יודע לכלל הדברים וד' יאר שני לעבוד בלבד שלם וז"ע רב להשיות השמועות עיין בשער מ"ד ות"ן פט"ו ע"ש. ביושר ו"ס באור חוור ויבוא כתר בגמלות ומלכות בכתר: (ח) שבו נמנה התורה: (ט) ח"ס נלענ"ד שג"ל אל הבריא':

דף ל"ט ע"א, פ"ג, ניב, עיין וזהר תרומה דף קל"ב עמוד ב' שאסור לומר ביחוד שום קדושה בלשון הקודש, אלא בלשון תרגום.

שם, אמור, ניב, דף צ"ג ע"א.

שם ע"ב, יעופף, ר"ל שאנחנו עושים הקדושה דמות המלאכים וכי בשתים יעופף, בתמיה, דהיינו האדם אין לו כנפים, אלא מכאן וכו'.

שם, דבתפילת מנחה, ניב, צ"ל מוצאי שבת. עיין שער הגילגולים דף נ"ג ע"א, כתב ליל מוצאי שבת אחר העמידה, וכן בספר כוונות כ"ז דף קמ"ב כתב מוצאי שבת. ואולי שהיה כתוב כאן במ"ש ר"ת, והמדפיסים טעו וכתבו מנחה שבת. ועיין שער רוח הקודש דף נ"ו, עיין בדע"ה שם, ח"ל, בובא לציון, ת"ץ, עיין שם.

דף מ' ע"ב, במלת, ניב, אלקינו ואלקי אבותינו.

שם ע"ג, עצמו עליה, ניב, עיין שער הפסוקים דף צ"ט ב' [שער הליקוטים נ"ג רע"ג] שנתן טעם באמרו, עצמו, לשון זכר, לפי שעלמא דאתי, דכורא הוי, שער מאמרו רשב"י דף ט' סוף ע"ד ודף י', ועיין דרוש ציצית סוף דרוש א' [דף ד' ע"א].

דף מ"א ע"ב, בזהר, ניב, עיין שער מאמרו רשב"י דף מ"א [מז ע"ב ריש] פרשת בלק, שכתב שם, שהוא באריך דעולם הבריאה.

שם, הם ו' בלתי, ניב, עיין מבו"ש דף ס"ב ע"ב [דף כ"ד].

שם, וויין, ניב, צ"ל ההיין.

שם, שם אהייה, ניב, ח"ל הסידור שלפנינו [דף קי"ב ע"א] יכוין, שאהייה שהוא אימא מלבשת לסיג שהוא אבא, ואדנרות שהוא נוק, מלבשת למ"ה שהוא ז"א.

שם, בגוב"י אות י"ב, נה"ש צ"ד, ניב, ל"ו ע"ג [מ"ו ע"ב].

שם, אחיזה וסמיכה, ניב, עיין עץ חיים שער ל"ז סוף פ"ג, ושער ל"ה פ"ב.

דף מ"ב, בגוב"י סוף אות ה', ועשרה אלקים, ניב, הוי"ה אלקים, הם יב"ק, ומס' באי"ק בכ"ר הם ד'.

דף מ"ג ע"ד, מן הדעת, ניב, וכן כתב לקמן בדרוש נפ"א דרוש ב', ולא כמ"ש לעיל בעמוד א' [ג] שורה ח"י, שמרגלי לאה נתנין הרו"ג, ליעקב ורחל.

דף מ"ז ע"ג, בגוב"י אות א', דהתם, ניב, ר"ל בדרוש זה.

דף מ"ט ע"ד, שם זה הוא בהיכל היו העליון, ניב, נלע"ד שהוא מלכות דע"ס דאור חוזר דיצירה שהיא מקומה כנגד היכל ק"ק דאור ישר דיצירה שהוא מלביש, לכחב"ד דאור חוזר דבריאה, שהם כנגד נה"ם דאור ישר דבריאה, ובוה יתורץ קושיית הרב אביגדור ז"ל, בהגהות וביאורים אות ז', וכמו שמצינו בע"ס דאור פנימי, ובע"ס דאור מקיף דחכמה סתימאה, המאירים כ"ג תיקוני דיקנא דא"א, וכמו שנתבאר בדרוש ויעבור דרוש ה', ובע"ה שער א"א דרוש ח-ט-ל, ועין בש"ש [ס"ד ע"ד] שכתב באות י"ד, פירוש אחר, ומ"ש, יותר מבואר בפשיטות, מו"ר השד"ח.

דף נ' ע"א, ג' מ"ב, ניב, ולקמן דף ס"ח ע"ד כתב אופן אחר, כמ"ש מו"ר הרש"ש זיע"א בסידור בכונת המבורך.

דף נ"א ע"ד, אחר באחור, ניב, עיין לקמן דף נ"ט ע"ג שכתב שם, דרחל ויעקב אין יוצאים למטה, ועיין נהר שלום דף י"ג ע"ג [י"ז ע"ד], שכתב רחל הכללות כ"ד שעות.

שם, בגוב"י אות ו', כלים האמצעיים, ניב, כן כתב בהדיא מו"ר הרש"ש בנה"ש ד"ד ע"ג יעוין שם [ח"י סע"ד].

דף נ"ב רע"ב, ר"ת, ניב, והטעם לפי שבמנחה אין נכנסים ו"ק דאבא, כי אם רשימו דאבא לכן מניח תפ"י דר"ת, דהוא רשימו דמוחין דאבא, מו"ר השד"ח.

שם, רפיא, ניב, והטעם שנק' דינא רפיא לפי שנכנסים גם ו"ק דאבא, אי"כ מצד עצמה נקראת דינא רפיא, אבל לפי שהזמן הוא <http://www.otzar.org> הודפס מאתר אוצר החכמה

דף ל"ב ע"ב, שהאבות הם הג"ר, ניב, ר"ל שהחג"ת שהם האבות נתעלו ונעשו ג"ר, כמ"ש לקמן דרוש ג'. [דף ל"ג סע"ג] בתיבת אלקי אברהם וכו' שמתחילה היו האבות חג"ת ונתעלו ונעשו חב"ד.

שם ע"ג, כיום ר"ה, ניב, עיין תריח דף קמ"ה ע"ב ח"ל, כי בראש השנה, נתקנים חב"ד דאי"ק דווי"ן הכוללים דכל השנה, ובשאר השנה, נתקנים הוי"ק, יעוין שם, נה"ש דל"א ע"ג [דף ט"ל ע"ד].

שם ע"ד, לעיל, ניב, נ"ל צ"ל, לקמן דרוש ר"ה, דרוש ח', דף צ"ט רע"א.

דף ל"ג ע"ג, אלפיין, ניב עיין [לקמן] ע"ד שורה י"ג שכתב אהי"ה במילוי יודיין, וכן לקמן דף ס"ב ע"ג שו' ט"ב, שכתב זה השנית במילוי יודיין יעו"ש, מו"ר השד"ח.

שם, מילוי ס"ג, ניב, עיין להרש"ש זיע"א מה שכתב בסידור, מבואר מדבריו שהארה שממשיכין לנוק' בזקופות לזקופה עד כנגד החזה ע"י ע"ב וקס"א, אפשר שכאן הרב מדבר בנוק' דמוח בינה שנתקנת בסוף ברכת אבות, וקיצר במקום שהיה לו להאריך, ודו"ק, מו"ר השד"ח יצ"ו.

שם, בגוב"י אות ב', פע"ה פ"ג, ניב, פרק ט"ב משער העמידה, [בדפוס דוכראוונא, נ"ז סע"א].

שם ע"ד, בהיכל, ניב, דרוש ר"ה דף צ"ג ע"ב, וג' וד'.

דף ל"ד ע"ב, אנפין, ניב, ענפין.

שם, ריש דרוש ד', ניב, נה"ש דף י"ד ע"ג וד' [דף י"ט ע"א].

שם, בבאור, ניב, אפשר שמכאן יצא לו להרש"ש יע"א, לכוין בק"ש בוי"ק המקיפין, כמ"ש בסידור מתיבת א"י"כ מדורקק (?) [יעוין בסידור, בק"ש, דף מ"א ע"ב בהגה"ה].

שם ע"ד, תוספת כו', ניב, עיין בסידור במלת קונה הכל, ועיין שער הנסירה פ"ד ופ"ח, שדוקא יסוד נעשה מחדש ודו"ק.

דף ל"ה ע"א, האצילות, ניב, עיין דרוש א', [לעיל כ"ח ע"ד].

שם, ממותקים, ניב, עיין מבו"ש ש"ב ח"ג פ"ח [דף ט"ז ע"ג] עיין ש"ה ח"א פ"ג, דף ל"ו עמוד ג-ד, שהן שתי שמועות ובסידור הסכים כשמועה השניה.

שם ע"ג, מראש השנה, ניב, נמצא אעפ"י שמזדווגים ישראל עם לאה, או, יעקב עם לאה, פכ"פ, עכ"ז אחר היחוד, לאה חזרת לאח', ולכן בכל יום צריך להתזירה פכ"פ באל עליון, בכל יו"ד ימי תשובה, ועיין לקמן דרוש ו' דר"ה דף צ"ו ע"ג.

דף ל"ו ע"א, ריש דרוש ו', ניב, תחילת זה הדרוש הוא בפנימיות דחיצונות, וסופו בפנימיות דפנימיות, נה"ש דף כ"ה ע"ב [ל"ב סע"א].

שם, ג' ספירות ניב ג"ר מהדי"ב שהם אתה חונן וסלח לנו והשיבנו, הם נה"י החרשים לז"א, והט"ס, מראה נא בענינו, הם ט"ס של הנוק'.

שם, המחודשים, ניב, כונה זו היא בפנימיות דחיצונות.

שם, הכתר, ניב, נלע"ד שאחר זה סידרו ת"ת דנו"ק דפנימיות דחיצונות בלמינים, אבל בנתחילה היה בעל הצדקים וכו'.

שם ע"ג, ושכ"ה זכרים, ניב, וכן כתב במבו"ש ש"ה ח"א פ"ג, דף ל"ז ע"א, כשמועה שניה.

דף ל"ח ע"ב, כזהר מגזם, ניב, פרשת ויקהל דף ר"ב ע"א.

שם, בדרוש א', ניב, ה'.

שם ע"ג, בחג"ת דו"א, ניב, עיין ספר כוונות ישן דף ב' ע"ב שנתן טעם אחר, ויש מקום לשני הטעמים.

שם, אבהן, ניב, עיין להר"י ש"ש [דף נ"א אות י"ד], שהקשה, שאם כן, היה די החזרה בשלשה, ועיין להר"י פ"ש [דף י"א ע"א] מה שתורץ, ונלע"ד הטעם שצריך עשרה, וכוונתי, שכל אחד משלושתם, כלול מג' הרי תשעה, ועם המלכות שהם יעקב ורחל, הרי עשרה, ומשום הכי לא סגי בג' מו"ר השד"ח יצ"ו.

ככלל הכי' והוא החסד המתפשט בגבורה שבו'א והיא אות ד' שהוא אות ג' דמילוי שם מ'ה שהוא דאור'א ותכין לשם קר'ע שפ'ן ותכין בכויה זו הגו' כאן שהיא מנוקדת כולה בשבא. קול ה' בחדר הדר היא הת' דעשיה העולה עתה בדעת דעשי' ותכין' להאיר מחסד המתפשט בת'ם דז'א דלז' והוא הכל ה' והיא אות א' אות ג' דמילוי דאור'א והבזון לשם עדיכ'ש והייה זו כולה מנוקדת בחולם. קול ה' שובר ארזים הוא הגנח דעשיה העול' בחסד דעשיה עתה ותכין להא' בו הכל הדר' והוא מן החסד המתפשט מן כננח דז'א דלז' והיא אות א' או' ד' דמלוי דאור'א והבזון במרלח'ג והייה זו כולה מנוקדת בחירק. קול ה' חו'ג להכות אש הוא ההוד דעשיה העול' בגבור' דעשיה ותכין להמשך הארה מן הכל ה' והוא מן החסד המתפשט בחד דז'א דלז' והוא אות ו' אות ה' ממילוי דאור'א ותחזק' לשם חק'ב עכ'ע והייה זו כולה מנוקדת בקיבון. קול ה' יחיל מדבר הוא היכו' דעשיה העולה בת'ם דעשיה ותכין להמשך הארה מן הכל ה' והוא מן החסד המתפשט מיסוד דז'א דלז' והיא אות א' אות ו' ממילוי דאור'א והבזון לשם יג'ל פ'וק והייה זו כולה מנוקדת בשורק ואו. קול ה' יחולל אילות הוא המל' דעשיה העולה בנח' דעשיה ותכין לכללות קיבון ה' חסדים אשר בעטר' היסוד דז'א דלז' והוא הכל ה' והוא כללות כל ו' אהיות דמילוי דאור'א והוא שם שקול'ים והייה זו מנוקדת ביקוד נבאות כזה ידוה' ועיין למעלה בכות ליל יום השני כי שם נפבארוכל אלו הטויות ושם ביארנו כי לריך באלו השמות של מ'ב לחלקם כל אות ואות מהם לכמה חלקים כגו' שם וגם עתה לריך לכוין כך בלאות הכוונ' וע'ש' ושפתיים לשם שקול'ים שהוא ה' תכין לכלול בו כל ששה השמו' הראשונות כי שם זה שליט בשנת לכן מולט נכללי' בו ושפתי ממורי ז'ל פסם אחרת כי שם שקול'ים הוא בהיכל ק"ק דיי' ולכן ג' ו' שמות האחר' נכללין בו:

עוד יש טויות אחרות פרטיות ואלו הן. בר'ת קול ה' על המים בני' קפ"ה שהוא שם איל' במילואו אלף למ"ד ונדע כי שם אל' בחסד וגם קול זה הוא בחסד כגו' גם נרמז בשם אל' פסם אחרת בביאור והוא אל' הכבוד הרעים הרי נרמזו ב"פ אל' פסם הפ' וגם הרעים בני' ש"ס שהם כוד ש"ס דינין הגודעים אלליו. גם ר"ת הרעים ה' על מים רבים הוא הרעים פ"ב בר"ת. והטעם הוא כי השכ"ה דינין הם כשולים כנדע ולכן תכין כי ע"י ב' שמות אל' אל' הכו' מתמקקין אלו הב"פ ש"ס דינין הכו'. אל' הכו' המפורש בכחו' אל' הרעים. אל' הגרמזו בר"ת כגו' וכדו' ב' ש"ס אלו הם או בבינה והמלכות אימח' וברחא או בלאה וקול ה' בנח ר"ת הוא יב'ק והוא חיבור הויה ואלהים גם קול ה' בכדר הוא ר"ת יב'ק והוא חיבור הויה ואלהים גם קול ה' יחיל מדבר הוא ר"ת קין בני'. גם ר"ת יחיל ה' מדבר קדש הוא ר"ת קין בני'. גם ס"ס ה' למבול ישב הוא הכל והטנה היא לרמזו אל' מה שאמרנו לעיל כי כל הנטו' של הנשמות של שרש' קין והכל בני' אר"ה אשר משם רוב נשמות ב"א הנה הם פתה כבוד קדושת השבת עולין אל הקדושה מהקל' אשר ירדו שם ע"י חטא קין והכל כטדע. ואמנם ענין עליית נלוות אלו הוא ע"י שם קדוש אשר נרמז בר"ת ה' למבול ישב והוא יר"י והוא שם א' מע"ב שמות ויסע ויבא ויס' כטדע וע"י שם זה עולים ניטושת נשמות קין והכל הסבוכים תוך הקל' בימי החול כי בחמ' העליו' את השולמות ופתה ע"י שם זה אלו מעלי' גם את הפנימיות שלהם שהוא בחי' הנשמות כנדע ככל' ואמנם מי שידע בעלמו כי שורש נשמתו הוא מבחי' קין יטין בר"ת יחיל ה' מדבר קדש וגם בר"ת קול ה' יחיל מדבר שהוא בני' קין ויטין להעלות כל הנלוות נשמת קין עמו אותם שהם עתה למטה בקל'. גם תכין להעלות נפשך מן העש' אל ה'י' ופ"א שמעתי ממורי ז'ל בראשן זה. דע כי בימי החול אין את מעל' פ"י תפלות רק בחי' הנשמות שהם פנימיות השולמות בלבד אבל חיטויות השולמות נשאר במקומם אבל עתה בשבת בקב"ש בשדה אט מעלי' את חיטויות השולמות אבל פנימיות העול' עם היות שמכ"ש הוא שהוא עולה אבל איט נעשה על ידינו רק מעלמו ומאליו אבל עכ"ז לריך לכוין בשם זה של יל"י הגרמזו בר"ת ה' למבול ישב

ולא להעל' את הנשמו' כי הרי מעלמם ומאליהם הם עולו' כגו' אבל הכוונ' היא שיקבלו אור הגדול הנמשך להם פ"י הכללות שנקללו ועלו למעל' ואחר שהם נכללו מעלמם או אט ממשכין להם האור הוא אור מאורו המקו' אשר עלו שם ואט ממש' להם הארה זו ע"י שמונת כנגד ו' וככ' לז' אשר למעל' מן הלגנה וכל הנשמות הסבוכים בעמקי הקל' כי אלו אינם יכולים לעלו' מעלמ' כמו הנשמות האחרות כגו' ולריך אט להעלות ע"י זה כנח שם יל"י הכו'. ואמנם כוננת שם יל"י הכו' דע כי שם זה הוא השם הכי' של שם בן פ"ב של רכס' ויבא ויט' והנה שם בן פ"ב הוא מתחלק לו' חלקים כנגד ו' וככ' לז' אשר למעל' מן הלגנה וכל חלק מהם יש בו י"ב שמות כנגד י"ב מזלות והנה מול הכי' הוא שור' והוא כנגד שם יל"י שהוא שם הכי' משם בן פ"ב כגו' ולכן כנח זה השם עשו בו את העגל כמבואר אלליו כפ' ידע שור קונהו כו' ישראל לא ידע כי שם זה נרמז שם יל"י בר"ת כי בשם זה כתי' ואל' העגל הוא ובחנו נעשו כבוד השם שהיה כבוד בשם של זה כמסו'ל. גם שם זה הוא בני' י' כנגד חמשים שפתי בינה שהיא בחי' גבורה ולכן כח שם זה הוא להעל' את נלו' הנשמות הסבוכים בשרש' הקל' ואין בהם פח להעלות משם אל הקד' ע"י שם בן מ"ב הכו' לעיל במנין ו' קולות שבוה המזמור ועתה' אט מעלי' ע"י שם זה. ודע כי שם זה של יל"י שפתי זה הוא בפשיה(ג) אבל שם בן מ"ב הוא בני' י' וכדו' זה.

אח"כ

חאמר באי' כלל באי' כלל באי' כלל. אבל הכונה שחכין פתה הוא כי הנה במזמור הבו לה' בני' אל'ים כו' עלו כל ה"ם דעשי' למע' ממקומם ופתה תכין להעלות ה"ם דיירה ג"כ למעלה ממקומם אבל הדרג נעשה להסיך כי בששיה עלו בחמ' ג' הראשונות ואח"כ עלו ז"ת ופתה ביירה הוא להפך כי חמ' ז"ת דיירה ואח"כ עולים ג"ר והטעם הוא לפי שפתי הפש' נאחזות הקל' מאד בהם ולכן אט ה' החמטו' היו עולות בחמ' היו הקל'ים דעשי' נאחזו' בהם ועולות עממם ונשארות דבוקות שם ח"ו ביום השבת ולכן עולות תחילה ג"ר ונפסק בהם אור עלום וגדול ואו כאשר באות ז"ת לעלות והמקורב עם הצ"ד הם מקבלות משם אור הגדול והוא וע"כ אין כח בקל'ים לקבל האור הגדול שהו' ונפרדות משם ג' אבל בייר' שאין שם פתח הוה אט מעל' אותן כסדרן האמיתי שהוא שיעלו' חמ' ז"ת ואח"כ יעלו' הצ"ד כי סדר העל' והכללות הוא מחמ' מתטה למעלה כנדע ועמאל כי חמ' תכין בטויות הלכ להעלות ז"ת דיני' למע' ממקומם ע"ד מ"ס ב"ת דעשיה חס' יהיה ע"י כוננת ז"ת שמות היואלין מן ו' אותיות אה"ה יח' שהוא סוד שם בן מ"ב דבריאה ואח"כ בבאי' כלל או תכין להעלות ג"ר דייר' במקום המלכות של הכריאה העומדת באחורי נה"י של הכריאה ע"ד מ"ס בעלוות ג"ר דעשי' וע"ש ופתה נבאר פרטן של דבריה. בחמ' תכין כי ג"פ באי' כלל הם בני' מ"ל כמספר ג' אותיות יהו' במילוי אלפין ואו תכין לכלול עמו שם אהיה העול' למספר יהו' ואפסי' שמילוי אהיה אטו כמספר מילוי יהו' עכ"ז נשפמן עולים שוים אהיה כ"א כמו יהו' כ"א וכו' סוד אהיה כעל לישראל כי שם אה"ה הוא בני' יהו' אשר במלוי הוא בני' ט"ל. והנה ע"כ אהיה כולל שם אה"ה עם יהו' שהוא סוד שם מ"ב שבכריאה. גם ממנו יולא שם בן מ"ב אחר ג"כ שבכריאה והוא ב' שמות אהיה אשר אהיה שגם הם בני' אהיה יהו' ותכין להעל' ג"כ רומך מן ה'י' אל הכריאה:

ועתה

אבאר ענינם בפ' יתרו בד' ז"ב בר"ת ז' וזו סדרן פנה א' דאריה הוא בחסד ויורדת עד ס' תחאה דאריה שהיא במל' ה' ואו עולה ו' של יהו' שהוא היסוד בה' זו של אה"ה אחרוני' ואו יולאין משם ב' שמות יה"ה ואלו. אח"כ יורדת ה' ראשונה דאריה שהיא הגבו' בה' תחאה דאריה שהיא המלכ' ואו עולה ה' דיני' שהיא ההוד בה' זו תחאה דאריה ואו יולאין ב' שמות יה"ה בנקו' אלהים. ואלהים ו'. אח"כ יורדת יוד של אהיה שהוא הפ"ת בה' תחאה דאריה שהיא המלכות ואו עולה יוד דיני' שהו' הננח בה' אחרונה דאריה ואו יולאין משם ב' שמות ה' מלפ"ן משפ"ן שהם הפ"ת עם הננח כנדע אלליו בביאור שמות בניו הספי' הכח'

וצרורות וביאור ים: ה) א"ס ז"ס דכשלתא כינה ולאה הם חמולקיות האמנם מ' ורחל הכל אחד וז"ע. אחר מנחם נעלם ממני הכנת הקיסא. וספוט שמחשקת או כנינה ורחל זו נלזה ורחל וכפ"ה הנוטה בחמ' ונראה או כרחל ולאה וספוט: ב) עיין לקמן מ"י פ"ג סירה ר"ח: ג) א"ת לנאורה יש להקשות דא"כ מ"ס יצירה מכריאה הכריה גם כריאה עולות ג"כ חמילה. ואסבר ככשכל שברויאה כ"ן חושך כדכתיב ונורה חושך ולכן יריך לתחילת מ"ג מספ פחד הקליטות מ"ל פכ"ל: ד) עיין בבאורי הגר"א רכ"ג פ' יתרו דף י"א פ"ב: ה) שם המרגלע שלו הוא י"ה חרני: ו) הויה עקור כמבספה מ"ל דלפקי והיא כהסד ואל מו' דיחו' והוא כננח. פס"ה: ז) הויה בנקוד חלקים מ"ל רבוייה דאריה והיא בגבורה ואלקים מ"ל דיני' והוא כבוד פס"ה: ח) ב' שמות מרגלאין והם מלפ"ן תמורת הריה שבכ"ה ה"נה דת"ת דז"א ט' ויולא מ' דאריה והוא תת' ומלפ"ן אחר תמורת הויה שבכ"ה. פנימית דלמ' דז"א כנדע. ויולא מ' דיני' והוא כבוד.

שיעור הזיבת פרק יג צח

אחיה מוגן אברהם יכוין לאות אעם השם שהוא יהוה ובברכת אחיה המתים ה' והו' בתיקוד אלהים ובהנה קדוש מצפן ואלו הם אה"י וה' שהיא ברכה אמצעית ה' י"ה אדכ"י ואחר זה יה"ו כסדר י' א"ל ברכה נצח ה' אלהים במורים הוד ו' מצפן בשם שלום ביסוד וסוד הענין דע כי לעול' שם מצפן מצפן היא ת"ת ויסוד וזהו בסדר הברכות ה' של התפלה אך בקבלת שבת שאז הם מתמזגים זה עם זה ולכן הולכין שלא כסדר כיצד תמלה א' דלה"ה שהוא הו"ה יורדת בה' אחרון' דלה"ה וא' סליק' דיה"ו ושם א"ל שהוא בנצח אחר כך ה' ראשונה דלה"ה ושם הו"ה בתיקוד אלה"ם עם ה' דיה"ו ושם אלה"ם ואחר כך ד' דלה"ה ושם מצפן ו' דיה"ו ושם מצפן א"ל אמנם אודיעך ענין נאה ז' ברכות התפלה מה ענינם דע כי לעולם ג"ר הם תמיד בנצח הוד יסוד אמא הנעשין ג' מוחין לרכורא ואחר שנעשו מוחין לרכורא בסוד ג"ר אבות וגבורות וקדושו' בסוד ג' אותיו' אה"י עם ג' שמות' כסדר' א"ח"כ אנו ממשכינן אותם לנוקבא לכתרה בסוד ה' ב' של אה"ה שעלי' אמרו בהקדמת תיקו' שהם אמצעי' ג' מכאן וג' מכאן והיא אמצעי כי היא סוד כתר הנוקבא והיא ברכה אמצעית ואח"כ נכנסין לה ג' מוחין בסוד חב"ד הנעשין מנצח הוד יסוד שהם רצה ומודי' שים של' וגם ג' אותיו' יה"ו שכל שמות' על הסדר' הנ"ל .

אך דע כשאלו ממשכינן הגהה לה וה"י הראשוני' דאב"ו גבו' חנן וז"ל כך כשהט ממשכינן וקדושו' כי אותן הם של הבינ' לה נה"י הם ג' פרקין שנעשין מוחין לרכורא ואלו תחאין נצח הוד יסוד אמא נעשו מוחין לנוקב' ושמו' סו' הראשוני' דאב"ו גבו' וקדושו' זה בכל התפלות אפי' בתפלו' (וג"ל דג"ל אינם הראשונים חול - אמנם דע כלל א' כי וכו' כי אותן וכו' לפי הגה' לעולם כפי מציאות התפלה אלחק לא שייכי קישור דברים כך יהיה סדרן הנ"ל כיצד דלקמן כי אותן וכו' ודוק בתפלת ליל שבת הג"ר

הם נה"י דרכורא שם יורד וה"י א"ח"כ רצה ומודי' ושי' שלום או עלה שם הנוקבא ונעשין לה ג' מוחין מנה"י עצמה הנ"ל אתה קדשת כבר ידעת כי בליל שבת נעשין מוחין אל המלכ' וכל מוחין מסבירא דקדש חכמה וזהו אתה קדשת מרחב'רים ומתכללין אתה קדשת רמז לסוד קדושת שלה שעתן לה ההתן בסוד ז' ברכות ואז היא יתיקנית וינקיית לבעלה ואסורה לכל העולם כי אין לכוחות החיצוניים שם אחייה ויניקה בה ולפיכך יתיקנה בסוד הקדושת ואומרים ג"פ ויכולו כי לפי שהיא עדות על חידוש העולם שהקב"ה ברא עולמו בשבת ימי בראשית והעדוה ע"פ שי עדים או שלשה עדים ולמה מעומד לפי עדות טריק מעומד ויש בו יכולו ג' פעמים שביעי כי מוחין שלה נעשה מנה"י שלו והם שביעית כיצד מכתה עד נצח ז' מהחכמה עד הוד ז' מבינה עד יסוד ז' הרי נעשה ג' מוחין מאלו ג"פ שביעי ודע שיש בו יכולו ל"ה תיבין ואומרים אותו בבית להשלים לה ע' נגד ע' עטרות שהכלה נוטלת ז' שעליה וכו' כלול מ' עוד הם ג"פ ל"ה עם הקידוש שאומר בבית נגד אדכ"י הו"ה אהיה ג' יב"ק עם ג' שמות וד' אותיות ג"כ יב"ק ג"כ טוכל לומר כי ג"פ ל"ה הם ק"ה ועם כולל ק"ו רמז שהיא כתחברת בקו אמצעי וגם טוכל לומר כי שם ב"ן נתוסף זאת הלילה בתום ברכה ונשתנה שמה ג"ן שנכנס באמצע דווי"ן אות א' נמצא כי ב"ן וג"ן ג' ק"ה ויש ח"ס בחתי לגני אחותי כלל שנלילה זאת היא כלל ויש ג"פ שביעי נגד ז' דבריאה וז' דריב' וז' דעשיה :

עמידה חכוין שאז ג' שביעי הם חג"ת והענין שאז מאירין בה ג' אלו תך אינו עולה הוא להם א"ח"כ בו יכולו של הקידו' תכוין כי אז מאירין בה ג' ראשונות חב"ד של ה"ה ובגד ג"פ שביעי כי הם מאירין בנה"י אך לעולם כל שביעי הוא בנה"י ענין ג"פ ויכולו כבר תבאר אלכלינו והם א' חקל ב' תפוחי' ג' קדישין והנה ויכולו רב' המקבל מן המוחין עמקן בשרשם אז נק' קדישין כי כל קדוש הוא בחכמ' משא"כ בנ"י יכולו הראשונ' שמקבלין מוחין מהמקום שאינן מוחין ממש רק התפשטות והארות מוחין לבד והנה תיבית חקל תמוחין שהוא בסוד הויה אה"ה הויה אדני מן ד' שמות' אלו מקבלת עתה המלכות וסוד הענין כי למעלה בראש הו"ה שבים המוחין ונק' הויה אה"ה ונראה לעיני' חיים כי שם הבינ' ולמה ג"כ הנק' אה"ה והחכמ' אה"ה הויה ותמשיך משם הארה עד נה"י דו"א כדי שימשיקו אותן הארות שבתוכן לתת מציאות מוחין לנוקבא אע"פ שאין שם מקום מוחין לע"ד כי אין נגמר הורדת הארה זו רק עד ויכולו רב' הנק' קדישין והנה בנה"י ד"א"ס נק' הויה אדכ"י נה"י נקרא הו"ה והמלכות נקרא' אדני הרי הכל כמינן חקל בתפילת ערבית אנו אומ' ישמחו וכן בשחר' ומוסף ולמ' במינה' ח"ה ישמחו במלכותך והסוד כי מלכותך שהיא נוק' מל' והטעם כי באותן התפילות היא עיקר עליה למל' והיא לה שמחה ע"ן כי אותן זיווג ז"ן וזהו שומרי שבת שהטו בני ישראל משמרים הזוג מחול לשבת וגם אחטו משמרים בשבת כוונה לזיווג ז"ן וי"ב בתפילת מנחה דשבת עיקר כל עלייה ל"ה שה' עולה עד דיקנא דא"ה והיא נשאת למטה בנ"ה במקו' שהיא הו"ה מקודם לא יש עתה זיווג ולכן ראויה שלה להזכיר ישמחו במלכותך כי אין למלכות שמחה עתה כי דודה עלה והיא נשאת למטה בלי זיווג אין לה שמחה על זה לכן אין אומר' ישמחו .

צמזו וכפי הפשו' טוכל לומר שפטר' אז משה וצטלו המדרשו' מן התורה הנשמח הלב . (ויכולו שלאחר עמיר' תכוין כי עתה נכנסין בז"א ג' פרקין קדמאין דל' דל' דאמא ותכוין כי עתה המל' מקבל' הארה במוחין שלה מהג"ת אמצעי' דו"א ומאותו האור נעשין מוחין שלה ובג' שביעי עתה בחג"ת ועתה נקרא המלכות תפוחין אע"פ שהמלכות אינו עולה בליל שבת רק עד נה"י לבד הכוונה הוא שמשם נמשכין לה הארה למטה והנה ב' בחי' א' נק' תוספות שבת ואינו שבת עצמו ב' הכנסת שבת עצמה והנה בתום שבת המקדי' לבוא קודם היות שבת גמור והוא בעת קבלת שבת או המלכות דלכ"ל נכנסת מאחוריו דו"א ונצלה לפניו נגד מקום נה שהיתה מאחוריו אך בהכנס' שבת מתעלין נה"י דו"א בחג"ת שלו ולא המל' לוקחת מקומם א"ח"כ בו יכולו האחר של עמידה עולין חג"ת ז"א שהם ג"פ שביעי המזכר בו יכולו וכללן בחב"ד וחב"ד עולין בל' של כלם דועיר אנפין וחכמה בינה דעה דבריאה בנה"י דאצילות וכעד"ז עד שעולין נה"י דעשיה במקום חג"ת דעשי' וגשאר מקום נה"י דעשיה חלל ופנוי ר"ל בסוד מחלליה מות יומת ובו יכולו הב' כריכה מל' דאצי' לעלות בחג"ת דאצי' לקבל הארה ממוחין שלו אשר שם בחג"ת ואינה יכולה לעלות רק עד נה"י הנק' מדת לילה מדת מל' כי מדתה מתפשטת בה אך חג"ת אינה מדת לילה רק מדת יום ועתה בליל שבת הוא לילה ואינה יכולה לעלות מדת יום לכן נשאתה במקומה בנה"י ומשם מקב' האר' למוחין דיל' ומחג"ת ז"א היורדת הארה בה"ה למה למוחין דילה והיא אינה עולה וזו סוד ברכה מעין שבע כי כבר ידעת כי כל חזרת עמידה דש"ן הוא בחג"ת אמנם בשחרית דחול שעולה המלכו' עד חג"ת דו"א ממש לפי שהוא יום לכן נקרא חזרת עמידה גמורה אך עתה שאינו עולה עד חג"ת לכן לא יש חזרת עמידה ליל שבת אך שיוודת הארת חג"ת למטה במקומ' לכן יש חזר' מעין ז' ולא שבע (מהחב"רי' והומר' הש"ן מנגן אבות אשר הוא מעין שבע שמתקנה בשביל הסכנה ובי"ט אין מזכירין בה י"ט חלף מקדש השבת לבד כי ברכ' זו תקנו אותה מפני כבוד הכלה הקלוה מו' וקרו' מעין ה'.

הס'ך והכל' א' ונש' ל' הי' השכ' ה' הם כלים פ' על סני' לונ'ן
בצחוקם של'ינ' פ'רדים ונח' הנייד' לו' לפ'כר כי' ללו' הל' צ'
אלהי'ם הנזכ'רים על הנפ'ם הם בחינת' צ'ול' ונח'ובות'
הנהר שנח'צ'א' כנ'י' היקוד כי' ללו' הל' צ' הם נח'שכים ונח'ות'
החכמ' ל'צ' נח'יבות' אל' היקוד ולפ'ן' לונ'ם צ'מכ'ר הנפ'ם'
אשר הם מהקד' ולנ'טה וכו' עכ'ל' ועי'ן ד'כני' שלום ז'ל' ד'
נח' ע'ג' ד'ה' האונ'ם ל'ר'ך להצ'ין וכו' ונח' שפ'ל'ל' צ'ל'פ'ן'
ז'ה יע'ש' צ' וצ'ה הנח'לו' ד'כני' הצ'יבו' ז'ל' :

(ר'ע'ה) כנר ידעת הז'ו' הנח'וים צ'ס' ה' ד'ש' צ'ן'
ו' צ' כנ' צ'וקימו ונ'פ' הכח'ו' ה'ם חז'י'ה'
צ'ס' כה'ת' צ'ע'יך קס' א' וק' א' צ'ול'אכ'הו' צ'רע'שים ענ'פי'
הקל' ק'יל'חו וק'יגי' ז'ו' וכו' צ'כ'ה שק'י'ל'ת' שהמרג'לות' של'
צ'ה' הו'ל' י'ה' אל'ג'י' ה'ו'ו' המוש'לים דק'א'ו' ל'ל' ז' ונ'ג'ל'ל'ן'
המוש'לים ע'ם היות' שכל'ם צ'ה' א' ואל'ר צ'ה' ע'ינים העל'יונ'י'
ע' צ' ק'ל' ש'ם אחו'יים ד'ול'כ'יות' ד'כ'ר' ומכ'וה' ד'ו'ה'
והל'רפ' ע'וה'ם פ'נים ד'ע'ים על'יונ'ו' (כ' צ' אחר הנח'י' לא דק'
ול'ל' אחו'יים ד'ע'ים על'יונ'ת' של' הבהר' ש'ה' י' א'וה'יות'
של' אחו'יים פ'שע'ים וכו' ד'לע'יל' צ'י'וה'די' הש'י'צ'ים'
ונצ'ור'ה' ש'ם י' א'וה'יות' ד'ו'ה' וי'ה'וב'א'ן ק'א'ו'ה' י' א'וה'יות'
של' אחו'יים פ'שע'י' לא י'ה'נ'ן ל'ק'ר'ש' כ'ן וכו' ע' כ'א'ן ע'ם לע'יל'
ונו'ו'נו'ש' על' פ'י' יוס'ד' ז'ל'ה' ל'ק'ו'ן י'חוד' י' ד' וצ'ן' ע' צ'
ד'כני' ר'יצו' של' י'חוד' נעצ'רה' נ'א' צ'א'ר'ל' כ'ה'ו' צ'ק' ק'ש' ש'ע'יה'
דקדור' הש'נו'ש' ז'ל' ש'הו'ל' ונ'ה' וכו' י'וד' וז'א'ן ק'ט') :
(ל'ה' עי'ן ל'ק'ו'ן י'חוד' ע'יל' צ'ה'ר'צ' הנח'צר' ז'ל')
ד'כ'וה' ל'ר'י' ע'ם הרע'שים ש'נכ'ש' ק'לי' י'ל' ונ'ע'יה' כ'ו'ש'ג'
צ'י'וה'די' ה'בו'צ'ים ע'ם ד'כני' ר'יצות' צ'ע'ע'יך וצ'ה' ל'לו' ה'ם'
על'וה'ת' ה'לו'ות' אל'ל' הכל'ים ה'ם ק'ק'ל' וק'ק'ל' ונ'יל'וי' ק'י'א'
ש'ם ג'ו'ני' ע'ינ'א' ש'ה'ם ל'וב'ם וק'ו'ק' וי'ה'וק' ול'כ'לו'ה' י'ש'
ל'ה'ו'ה' ש'ק'ו'ק' הו'ל' ד'ין ג'מור' וה'י'ר'וק' ע'ו'ו'ז' ש'ח'ו'ג' וכו'
ק'ור'א' ל'יר'וק' נ'יל'וי' ק'ק'ל' וה'ק'ו'ק' ק'ק'ל' דק'לו'ר' צ'ת' עי'ן'
ק'ק'ל' ק'ק'l' ה'ה'י'נו' ה'לו'ם וק'ו'ק' כי' כ'ן ק'ד'ר'ם וה'ה'יל'וי'
י'רוק' ש'ש'ר'ש' ה'צ'ד' אל'ל' צ'ו'ש'ל' צ'ה'ה'ק'ד'ו' צ'ע'י'ן ה'ו'ד'ר'י'
ע'ם ה'ה'ק'ד'ו'ה' ד'ע'יל'וי' ל'כ'דו' ע'ד'י'ק' ע'ה'ש'פ'וע'
וה'וכ'ה'נו' צ'כ'כ'ה' ד'ה'מ'ד'ר'י'ג'ה' ה'ל' ה'י'א' ה'ר'ע'יה' ש'הו'ל' צ'ה'י'
ה'פ'ה'ר' ש'הו'ל' ש'ור'ש' צ'כ'ו' ש'הו'ל' אל'ל' וד'ר'י'ג'ה' צ' ש'ה'י'א'
ה'ע'יל'וי' ל'ה' י'ה'י' ה'ע'יל'וי' ל'כ'דו' הו'ל' ע'ד'י'ק' ע'ה'ש'פ'וע'
וה'ש'ת'ה' ג'ו'ן ק'ו'ק' ה'י'ל' ק'ק'l' ש'הו'ל' ד'ין כ'יד'וע' וי'ה'יר'וק' ע'ם ש'הו'ל'
ו'י'ל'וי' ק'ק'l' ו'ו'ו' צ'ל'ד' ונ'ה' ע'ד'י'ק' ע'ה'ש'פ'וע' ל'צ'ח' א'וה'ו' ה'ה'ק'ד'
ש'צו' אל'ל' ל'ע'י'ן ה'מ'ד'ר'י'ג'ו'ת' ו'ו'ו' ק'ו'ק' ל'צ'ח' ו'ו'ו' צ'
י'ק'ר'א' ונ'ש'א'ל' ה'יר'וק' ש'צו' צ'ה'י' ד'ע'ת' וה'ד'צ'ר'ים'
(ו'ו'צ'ים,) :

י'חוד' י' (א'ה' עי'ן ש' הקד'וה' ד' כ'ד' ע'ד' ד'ו'ש' כ'ה' וז'ל' ועי'ן צ'ש' היחוד'ים צ'וה' ש'נו'ע'ת' ונ'ול'ת' צ'י'חוד' פ' חז'ית' א'יש' ונ'ה'י'ר' וצ'י'חוד' ע'ם א'לה'י'ם ש'ל'ש'ת'יהו' ח'קר' ונ'ש'ם ה'צ'ין ד'ו'ש' ש'כ'ח'ו' צ'א'ן ד'ע' כי' עי'ן ג'י' ק'ל' וכו' יע'ש' צ' ועי'ן ונ'ש' ה'ר'צ' הנח'צר' ז'ל' צ'ק' א'ה'צ'ת' ה' ד' פ' ע'צ' פ'יר'וש' על' ד'כני' ש' הקד'וה'ת' ועל' י'הוד' ז'ה' יע'ש' צ'א'ור'ך' ועי'ן ד'כ'ש' ד' א' ע'א' ש'אל'ה' צ') : אל' הנז'ל' ונ'יו'ק'ד' על' פ'ק'ו'ק' חז'יה' א'יש' ונ'ה'י'ר' צ'מ'ל'אכ'הו' (מ'כ'ל'י' כ'י' צ') חז'יה' צ'ג'י' כ'ה'ת' א'יש' ע'ם ה'כו'ל'ל' צ'ג'י' א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן ק'ק'l' ונ'ה'י'ה' ד'ה'ה'י'ן ק'ק'l' צ'מ'ל'אכ'הו' ע'ם ז' לו'ה'י'ה'ו' צ'ג'י' ל'צ'ו' י'ת'ן' ק'ס' ה' ר'יצות' הנז' ה'ם צ'ג'י' ש'ק'ו'ל'י'ת' והו'ל' ש'ם הש'צ'ע'י' הא'ה'ר'ון ד'ש' א'צ' ה'נח'מ'ל' על' יום ה'צ'ב'ת' כ'ו'ד'ע' וצ'י'א'ר'ו' הע'י'ן הו'ל' כי' כ'ו'ד'ע' כי' וק'י'גי' ה'מ'ל'כ'ים ש'מ'הו' צ'א'ר'ן א'ד'ו'ם י'ל'חו הק'ל'י'פ'ו'ת' והנ'ה' צ'ע'ש' הק'ל'י'פ'ו'ת' ר'ו'לו'ה' ל'ע'לו'ת' ל'י'י'ק' כ'ש'ע' א'ש'ר'ש' ה'נכ'ר'ש' צ'ז' ה'מ'ל'כ'ים צ'ל' הקד'ו'שה' וכו'ש' צ'ש' וי'קה'ל' צ'ק' ה' צ'ק'וד' ונ'ש' ונ'ה'ל'ק'ה'ת' כי' צ'ע'ש' ר'ו'לו'ה' ל'ע'לו'ת' ל'י'י'ק' כ'ש'ע' א'ש'ר'ש' , והכ'ה' ה'ש'ם ה'ז'ה' הנ'ק' ש'ק'ו'ל'י'ת' ע'ו'ו'ד' כ'נ'ג'ד'ס' ל'מו'נ'ע'ם ונ'ש' ל'פ'ני' מ'ל'כ'ים י'ה'י'ל'צ' ש'ה'ם א'וה'ם ח'ו'ל'כ'ים ד'ש' וי'ש'ל'ח' והנ'ה' ר'ת' חז'י'ת' א'יש' ונ'ה'י'ר' צ'מ'ל'אכ'הו' ל'פ'ני' ה'ם צ'ג'י' י'ת'ה' אל'ג'י' ע'ה' והע'י'ן הו'ל' כי' ז' ע'ל'כ'ים ה'מו'ש'ל'ים צ'י'ו'ם ש'ב'ת' ה'ם ז' א'וה'יות' א'ה'י'ה' י'ה'ו' והמ'רג'ל'ית' ה'לו'ל'ע'ית' ה'י'א' י'ת'ה' אל'ג'י' כ'נז' צ'ז'י'כ'ר' צ'ש' י'ה'רו' צ'כ'ו'ו' (א'ה' עי'ן צ'ש' ה'ס'ק'ו'ק'ים פ' כ'ך כ'ך ד' י'ו' ע'ד' ה'ו'ל' צ'כ'י'ן ה'נה'ו' ז' ונ'רג'ל'יה'ל'ן כי' ס'וד' ה'ש'צ'ת' נק'ר'א' י'ה' אל'ג'י' וכו'ד'ע' כי' ה'ש'צ'ת' הו'ל' צ'י'ק'וד' ול'כ'ן הי'ק'וד' הו'ל' צ'ג'י' י'ת'ה' אל'ג'י' וה'ם כ'נ'ג'ד' צ' צ'ה'י' ש'צו' ש'ה'ם הי'ק'וד' וה'ע'ט'ר'ה' ש'צו' והנ'ה'ת' ח'י'ק'וד' נק'ר'א' י'ת'ה' וה'ע'ט'ר' נק' אל'ג'י' והנ'ה' הי'ק'וד' ש'ל'ח'ה' וכו'ל' ה'ם צ' מ'ע'י'ן וכו' ל'ר'ו'ח' כי' הו'ל' ונ'ז'ו'וג' ע'ם צ' י'ק'וד'ו'ת' ד'ל'ל'ה' וכו'ל' עכ'ל') חז'י'ת' צ'ג'י' כ'ה'ת' ועל' ז'ה' ה'ש'ם ר'ח'ו' הכ'ה'ו'צ' וק' צ'ע'י'ך ח'צ'י'ע' כי' ח'צ'י'ע' ע'ם ד' א'וה'יות'ו' ע'לו'ת' כ'ה'ת' צ'ג'י' והע'י'ן הו'ל' כי' ש'ה'י' ע'י'נים הע'ל'יו'נים ה'ם צ'ה'י' ע'צ' ק'ל' ע'צ' ק'ל' כי' ע'צ' ק'ל' צ'ג'י' כ'י' צ' ע'ם ע'צ'ר' א'וה'יות'ו' של' אחו'יים פ'שע'ים , והנ'ה' צ' פ'ע'ו'שים ר'י'צ' ע'ם ה'כו'ל'ל' ה'ם ח'כ'ת' והר'י' כי' כ'ה'ת' ה'ם צ'ה'י' ש'כ'י' הע'י'ב'י'ל' ש'צ'ה'ת' ע'צ'י'ע' וצ'כ'ח'ז'ה' ה'ש'ם מ'ק'ת'כ'ל' צ'רע'שים וצ'ו'נ'ע'ש'יה' ונ'ע'ש'ש'ם ונ'ש'ת' ושל'ו'ת' כ'שע'ים ה'כ'ח'ה' (א'ה' עי'ן צ'ש' ע'ל'א'ר'י' ר'ו'ל' ת' ש'ב'ת' ד' צ' ע'י'נ' פ'י'ר'ו'ש'ו'צ'ש' הפ'ס'ק'ו'ק'ים צ'ש' ר'ק' צ'ע'י'ך ח'צ'ע') והו' חז'ית' א'יש' כי' א'יש' צ'ג'י' ק'ק'l' וק'ק'l' ש'ה'ם א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן וה'ה'י'ן כ'נז'ל' וכ'צ'ר' צ'י'א'ר'נו' כי' עי'ן צ'ג'י' ק'ל' וה'ם ג'כ' צ'ח'י' מ'יל'וי' של' א'ה'י'ת' ד'ה'ה'י'ן ה'כ'ר'ו'ו' צ'מ'ל'ת' א'י'ש' א'ש'ר' וי'ל'חו הו'ל' צ'ג'י' ק'ל' כ'ו'כ'ן א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן ה'כ'ר'ו'ו' צ'ו'ול'ת' א'יש' כ'נז'ל' ה'נה' הו'ל' צ'ה'י' צ'ת' עי'ן : ונ'ה'י' ח'יים ח'כ'ו'ה' צ'מ'ע'ת'י' ונ'ו'ו'רי' ז'ל' כי' ז'הו' ע'י'ן ה'יות' צ'ת' עי'ן נק'ר'א'ח' א'יש'ן כ'ו'ש'ם ש'מ'ר'י' כ'א'יש'ו'ן צ'ת' עי'ן כי' א'יש'ו'ן הו'ל' מ'ל'ש'ו'ן א'יש' ה'כו'ל'ל' צ' א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן וה'ה'י'ן ק'ק'l' וק'ק'l' כ'נז'ל' ונ'כ'י'ה'ם ה'ם צ'ה'י' צ'ת' עי'ן ה'נ'ק' א'יש'ו'ן ונ'מ'נ'ס' ה'מ'יל'וי' ל'כ'דו' של' א'ה'י'ה' ד' ה'ה'י'ן ל'כ'דו' ש'הו'ל' צ'ג'י' ק'ל' הו'ל' צ'ה'י' הע'י'ן ע'ל'מ'ה' ש'כ'ן עי'ן צ'ג'י' ק'ל' ונ'ה' ע'נ'ף ת'ל'ה' ג'ו'ני' ע'י'נ'א' ה'נז' צ'ז'י'כ'ר' :

י'חוד' י' (א'ה' עי'ן ש' הקד'וה' ד' כ'ד' ע'ד' ד'ו'ש' כ'ה' וז'ל' ועי'ן צ'ש' היחוד'ים צ'וה' ש'נו'ע'ת' ונ'ול'ת' צ'י'חוד' פ' חז'ית' א'יש' ונ'ה'י'ר' וצ'י'חוד' ע'ם א'לה'י'ם ש'ל'ש'ת'יהו' ח'קר' ונ'ש'ם ה'צ'ין ד'ו'ש' ש'כ'ח'ו' צ'א'ן ד'ע' כי' עי'ן ג'י' ק'ל' וכו' יע'ש' צ' ועי'ן ונ'ש' ה'ר'צ' הנח'צר' ז'ל' צ'ק' א'ה'צ'ת' ה' ד' פ' ע'צ' פ'יר'וש' על' ד'כני' ש' הקד'וה'ת' ועל' י'הוד' ז'ה' יע'ש' צ'א'ור'ך' ועי'ן ד'כ'ש' ד' א' ע'א' ש'אל'ה' צ') : אל' הנז'ל' ונ'יו'ק'ד' על' פ'ק'ו'ק' חז'יה' א'יש' ונ'ה'י'ר' צ'מ'ל'אכ'הו' ל'פ'ני' ה'ם צ'ג'י' כ'ה'ת' א'יש' ע'ם ה'כו'ל'ל' צ'ג'י' א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן ק'ק'l' ונ'ה'י'ה' ד'ה'ה'י'ן ק'ק'l' צ'מ'ל'אכ'הו' ע'ם ז' לו'ה'י'ה'ו' צ'ג'י' ל'צ'ו' י'ת'ן' ק'ס' ה' ר'יצות' הנז' ה'ם צ'ג'י' ש'ק'ו'ל'י'ת' והו'ל' ש'ם הש'צ'ע'י' הא'ה'ר'ון ד'ש' א'צ' ה'נח'מ'ל' על' יום ה'צ'ב'ת' כ'ו'ד'ע' וצ'י'א'ר'ו' הע'י'ן הו'ל' כי' כ'ו'ד'ע' כי' וק'י'גי' ה'מ'ל'כ'ים ש'מ'הו' צ'א'ר'ן א'ד'ו'ם י'ל'חו הק'ל'י'פ'ו'ת' והנ'ה' צ'ע'ש' הק'ל'י'פ'ו'ת' ר'ו'לו'ה' ל'ע'לו'ת' ל'י'י'ק' כ'ש'ע' א'ש'ר'ש' ה'נכ'ר'ש' צ'ז' ה'מ'ל'כ'ים צ'ל' הקד'ו'שה' וכו'ש' צ'ש' וי'קה'ל' צ'ק' ה' צ'ק'וד' ונ'ש' ונ'ה'ל'ק'ה'ת' כי' צ'ע'ש' ר'ו'לו'ה' ל'ע'לו'ת' ל'י'י'ק' כ'ש'ע' א'ש'ר'ש' , והכ'ה' ה'ש'ם ה'ז'ה' הנ'ק' ש'ק'ו'ל'י'ת' ע'ו'ו'ד' כ'נ'ג'ד'ס' ל'מו'נ'ע'ם ונ'ש' ל'פ'ני' מ'ל'כ'ים י'ה'י'l'צ' ש'ה'ם א'וה'ם ח'ו'ל'כ'ים ד'ש' וי'ש'ל'ח' והנ'ה' ר'ת' חז'י'ת' א'יש' ונ'ה'י'ר' צ'מ'ל'אכ'הו' ל'פ'ני' ה'ם צ'ג'י' י'ת'ה' אל'ג'י' ע'ה' והע'י'ן הו'ל' כי' ז' ע'ל'כ'ים ה'מו'ש'ל'ים צ'י'ו'ם ש'ב'ת' ה'ם ז' א'וה'יות' א'ה'י'ה' י'ה'ו' והמ'רג'ל'ית' ה'לו'ל'ע'ית' ה'י'א' י'ת'ה' אל'ג'י' כ'נז' צ'ז'י'כ'ר' צ'ש' י'ה'רו' צ'כ'ו'ו' (א'ה' עי'ן צ'ש' ה'ס'ק'ו'ק'ים פ' כ'ך כ'ך ד' י'ו' ע'ד' ה'ו'ל' צ'כ'י'ן ה'נה'ו' ז' ונ'רג'ל'יה'ל'ן כי' ס'וד' ה'ש'צ'ת' נק'ר'א' י'ה' אל'ג'י' וכו'ד'ע' כי' ה'ש'צ'ת' הו'ל' צ'י'ק'וד' ול'כ'ן הי'ק'וד' הו'ל' צ'ג'י' י'ת'ה' אל'ג'י' וה'ם כ'נ'ג'ד' צ' צ'ה'י' ש'צו' ש'ה'ם הי'ק'וד' וה'ע'ט'ר'ה' ש'צו' והנ'ה'ת' ח'י'ק'וד' נק'ר'א' י'ת'ה' וה'ע'ט'ר' נק' אל'ג'י' והנ'ה' הי'ק'וד' ש'ל'ח'ה' וכו'ל' ה'ם צ' מ'ע'י'ן וכו' ל'ר'ו'ח' כי' הו'ל' ונ'ז'ו'וג' ע'ם צ' י'ק'וד'ו'ת' ד'ל'ל'ה' וכו'ל' עכ'ל') חז'י'ת' צ'ג'י' כ'ה'ת' ועל' ז'ה' ה'ש'ם ר'ח'ו' הכ'ה'ו'צ' וק' צ'ע'י'ך ח'צ'י'ע' כי' ח'צ'י'ע' ע'ם ד' א'וה'יות'ו' ע'לו'ת' כ'ה'ת' צ'ג'י' והע'י'ן הו'ל' כי' ש'ה'י' ע'י'נים הע'ל'יו'נים ה'ם צ'ה'י' ע'צ' ק'ל' ע'צ' ק'ל' כי' ע'צ' ק'ל' צ'ג'י' כ'י' צ' ע'ם ע'צ'ר' א'וה'יות'ו' של' אחו'יים פ'שע'ים , והנ'ה' צ' פ'ע'ו'שים ר'י'צ' ע'ם ה'כו'ל'ל' ה'ם ח'כ'ת' והר'י' כי' כ'ה'ת' ה'ם צ'ה'י' ש'כ'י' הע'י'ב'י'ל' ש'צ'ה'ת' ע'צ'י'ע' וצ'כ'ח'ז'ה' ה'ש'ם מ'ק'ת'כ'ל' צ'רע'שים וצ'ו'נ'ע'ש'יה' ונ'ע'ש'ש'ם ונ'ש'ת' ושל'ו'ת' כ'שע'ים ה'כ'ח'ה' (א'ה' עי'ן צ'ש' ע'ל'א'ר'י' ר'ו'ל' ת' ש'ב'ת' ד' צ' ע'י'נ' פ'י'ר'ו'ש'ו'צ'ש' הפ'ס'ק'ו'ק'ים צ'ש' ר'ק' צ'ע'י'ך ח'צ'ע') והו' חז'ית' א'יש' כי' א'יש' צ'ג'י' ק'ק'l' וק'ק'l' ש'ה'ם א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן וה'ה'י'ן כ'נז'ל' וכ'צ'ר' צ'י'א'ר'נו' כי' עי'ן צ'ג'י' ק'ל' וה'ם ג'כ' צ'ח'י' מ'יל'וי' של' א'ה'י'ת' ד'ה'ה'י'ן ה'כ'ר'ו'ו' צ'מ'ל'ת' א'י'ש' א'ש'ר' וי'ל'חו הו'ל' צ'ג'י' ק'ל' כ'ו'כ'ן א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן ה'כ'ר'ו'ו' צ'ו'ול'ת' א'יש' כ'נז'ל' ה'נה' הו'ל' צ'ה'י' צ'ת' עי'ן : ונ'ה'י' ח'יים ח'כ'ו'ה' צ'מ'ע'ת'י' ונ'ו'ו'רי' ז'ל' כי' ז'הו' ע'י'ן ה'יות' צ'ת' עי'ן נק'ר'א'ח' א'יש'ן כ'ו'ש'ם ש'מ'ר'י' כ'א'יש'ו'ן צ'ת' עי'ן כי' א'יש'ו'ן הו'ל' מ'ל'ש'ו'ן א'יש' ה'כו'ל'ל' צ' א'ה'י'ה' ד'יוד'י'ן וה'ה'י'ן ק'ק'l' וק'ק'l' כ'נז'ל' ונ'כ'י'ה'ם ה'ם צ'ה'י' צ'ת' עי'ן ה'נ'ק' א'יש'ו'ן ונ'מ'נ'ס' ה'מ'יל'וי' ל'כ'דו' של' א'ה'י'ה' ד' ה'ה'י'ן ל'כ'דו' ש'הו'ל' צ'ג'י' ק'ל' הו'ל' צ'ה'י' הע'י'ן ע'ל'מ'ה' ש'כ'ן עי'ן צ'ג'י' ק'ל' ונ'ה' ע'נ'ף ת'ל'ה' ג'ו'ני' ע'י'נ'א' ה'נז' צ'ז'י'כ'ר' :

(ר'ע'ה) צ' ה'ה'י'ן כ'נז'ל' ונ'כ'י'ה'ם ה'ם צ'ה'י' צ'ת' עי'ן ה'נ'ק' א'יש'ו'ן ונ'מ'נ'ס' ה'מ'יל'וי' ל'כ'דו' של' א'ה'י'ה' ד' ה'ה'י'ן ל'כ'דו' ש'הו'ל' צ'ג'י' ק'ל' הו'ל' צ'ה'י' הע'י'ן ע'ל'מ'ה' ש'כ'ן עי'ן צ'ג'י' ק'ל' ונ'ה' ע'נ'ף ת'ל'ה' ג'ו'ני' ע'י'נ'א' ה'נז' צ'ז'י'כ'ר' :
(ל'מ'ד)

שמן ח"ג דרוש ערבית שק פ"י עד ש' הכו' ופרי עין חיים ששון צא

הענין נקמן דע"ג לעיני דרוש ח' ש"מי התשל"ו אות מ"ב
ועיין בס' תורה חכם לכיד ע"כ ובקונטרסי פתח עינים
בהקדמה טולח לעיני הפלג ערבית ליל ש"ק הארכתי לדעת
א"ח טוקבא היא זו הטולה עד כחר דמוסף יע"ש .
(ח) **ש"מ** חבל בהפלה מנחה דבנה כוונתו היא להרחיק
הוא מן הטוקבא וכו' לא זכיתי לכבין אך
אפשר זה אחר היות עה רעון וזכ"ב לריך לכו"ח השמחה
שלימה בלחור העה ואדרכא בטלה השמחה ואפשר דזה
י"כ לעתיד לבא וי"כ ב' משתמשים בכחר אחר [ודע
דלוחס הזונים הנעשים בהפלה מנחה בברכה ש"ס שלום
הוא דפרטות דלוחס הפלג עמלה ולא דרוץ כטוללים דכל
השבע דבארסה בחי' הוא שמתרחק ז"ל מנוקבא כגודע .

(טו) **ש"מ** ואעפ"י שלעיל [לקמן ד"ה אח"כ דרוש ח' ד"ה
ענין הקדים וכו' דע"ל ע"ג] כי ג' מלת חקל
הפוחין קדישין הם ג' בחי' עכ"ל וכו' עיין בס' פתח ש'
שבה פ"ג הלפון יוחר מחוקן וז"ל ואמנם אעפ"י שביארנו
לקמן כי חקל הפוחין קדישין הם ג' דרגין דנשי' ומנ"ח
ומז"ד עכ"ל גם כהיוחס בשדכ לבד שהוא בחי' נשי' דז"ח
נקרא חקל הפוחין קדישין כל ג' חיבות אלו והענין כי כל
קדוש הוא בהכמה ש"ס המוחין ועמה כשעלה לנשי' דז"ח
ועשין לה מוחין ממש כפר' גמור נעשה חקל חסו' קדישין
כי קדישין הוא בסוד מוחין רק ש"ס מנחי' נשי' דז"ח לבד
ע"כ לעיל דרוש ח' דקבלת שבה דנשי' סע"ל למלא דבין
בקב"ג בשדכ שהוא בחי' חי"ט' השולמות נקראת החי'
חקל הפוחין קדישין וז"ל בפנימיות שהיא כנשיית הכשמות
בהפלה ערבית נקראת חקל הפוחין קדישין ופוד יש אופן
ג' כנז' לעיל בס' הכו' ד"ג ע"ד דכיוס נק' קדישין יע"ש .
(טז) **ש"מ** לפי' שכל בחי' קדש הוא בסוד מו' כי כל קדש
הוא בחכמה ע"כ לעיל בלוח י"א בחכמי בזה יע"ש .
(יז) **ש"מ** וכל בחי' שדה הוא בנשי' כגיל בדרושי' שקדמו
ע"כ לעיל ככ"מ ובפרט בדרו' החו"ש ובדרו' ח' דקב"ש'
(יח) **ש"מ** ודע כי כיוס השבת כל הספירות נק' שביעיות
מכטרה דיליה אמנם ג"פ שביעי שבה סייטלו
הם בנשי' ע"כ פו' הם כנה"י מסערה דילס ועיין לעיל דרו'
חמוס שבה דסיג רע"א וסס נחבאר טעם כל ספירו' כיוס
השבת נקרא שביעיות יע"ש :

(טח) **ש"מ** ולפלות אח ז"ל בדיקנא דח"א כח"ש במקומו ע"כ
לקמן דרוש הפלג מנחה ש"ק ול"ל מה ענין
עליה לדיקנא דנקט ולא נקט לבחי' ו"ק דח"א שחרי דיקנא
דח"א חפיי"א על ח"א"מ כמ"ס בהד"ר ובע"ה פ"ג ובכ"מ
וח"כ כשכתר דח"א"ל הם בגרון דח"א והדיקנא מכמה
אוחס אך אפשר היות אחר שכבר ז"ן עלו בהפלה מוסף
בכחר דח"א"ל ולא יהיו חופפים ג"כ ו"ק דדיקנא אך דע

(יט) **ש"מ** ואחר כך בויכולו הכו' יהיו בחג"ת ואחר כך
הכו' יהיו בחב"ד כמ"ס במקומו ע"כ לקמן ד"ה ואח"כ
וכו' ובדרו' שאחריו דרו' ח' דע"ל ע"ג ד"ה ענין הקידו' וכו' .
(כ) **ש"מ** וכבר ביארנו לעיל כי החג"ת מלוכס"ס תוך
נשי' וכו' לעיל דרוש ב' לקמן דרוש ח' .
(כא) **ש"מ** הנה בויכולו ה"א וכו' כגיל בסוד מחלליה
מות יומח ע"כ לעיל דרוש החו"ש ד"ה חס השיב משבת
רגל דס"ג ודס"ז ע"ג והוא דרוש ג' ענין ערבית ליל שבת .
(כב) **ש"מ** ואינו יכול לעלות רק עד כבי' הנקרא מות
לילה וכו' פו' פעל גבי החג"ת כנז' לעיל ד'
ס"ז ע"ד והוא דרוש ב' יע"ש לקמן דרוש ח' רע"ג :

דאין הדברים כפשטם דמ"ס שטולה בדיקנא ר"ל חכמה
מ"ס וגלגולה ולחיות שהדיקנא שרשה נמשך נחמ"ס כחכ
דיקנא וכן כחכ כנשי' דניו ע"כ והחדש דיד" ע"ל וע"ג ד"ה
וביוס שבה וכו' נמשכים ב' גלמים דמוחין דנשי' דמ"ס
דח"א בלחם דמנחה וכו' גלמים דמוחין ומנחת דמ"ס דח"א
ובס"ס כלולים נשי' דגלגולה דח"א בחזרה המנחה לפי' נשי'
וחג"ת דבחר דרו' יע"ש [וגופא דח"א מלוכס"ס תוך ח"א וז"ן
וכפ"סולים ז"ן בלוח"ה גם ח"א כלל ועמה במנחת ש"ק
כניע עה לעלות ז"ן בדיקנא שהוא רישא דח"א מ"ס בחי'
הטולה אשר אין ח"א מלגשים ריפה דח"א ועי"ה ש"ל פ"ן]

(כג) **ש"מ** כי נודע כי כל חזרת העמידה ע"כ חזרת
בחג"ת ולכן בשחרית דחול שביח עולם ממש
בחג"ת הנק' מידה יוס ע"כ לעיל דרוש ח' דחזרת העמיד'
דחול וככ"מ ופירושו שבחול עולה בחג"ת ממש ולא עולה
נשי' ע"ג חג"ת לא כן עמה שביח עולה בנשי' עפ"ג החג"ת
פעלו כבר נקבלת שבת כנז"ל ואין זה נקרא עליה בחג"ת
ממש לכן הוא מעין ז' ועי"לקו"ת מבו' ובפ"ט כד"ה עוד וכו'
(כד) **ש"מ** וז"ל מה שצריך לקב"ה הטום בב' ידיו כתבו'
אלהינו ע"ש ע"כ לקמן דרוש ח' .
(כה) **ש"מ** כונת הקדיש שאמר העמידה וכו' כבר כתבתי
לעיל בקדיש ח' יע"ש :

(י) **ש"מ** כונת אהס קרבת וכו' כי נודע שבגיל שבה
נעשית בחי' מו' אל המל' ע"כ פי' דכיה העול'
גליל שבה אבל לא ד"ח כנז' לעיל דרוש ב' ובע"ה ש"מ פ"ג
שס מפורס שביח העולה והיא המקבלת עמה המוחין ואין
פליה בלי בהכמה המוחין אך ז"ל דאין אפשר שביח מקבלת
מוחין אם לא ש"ח מקבלת חחילה ועיין לעיל דרו' ח' דק"ס
דחול דכיה ד"ה וזכה חבין היות בשחרית השבת ד' חפ'
וכו' וכוף דרוש ו' דעמידה דל"ח רע"א ד"ה וזכה נחישבה
שאלה כנז' כי הנה ח' אפשר ליעקב להזווג ברחל אם לא
פ"י מה שמקבל מן ז"ל כגודע יע"ש נמלא דכ"מ ז"ל כך
חחילה מקבלים העליונים ואח"כ החחוחים [עיין לק' ד"ה
ויכולו וכו' ודרוש ח' ד"ה עוד וכו'] .

(כז) **ש"מ** חכוין עם ל' לוחיות ש"ס בנכרו אח ה'
המבורך וכו' [שלאמר בחזן ו"ס בו י"ו לוחיות
וג"כ חכוין בעניחך ברוך ה' המבורך ביד לוחיות ש"ס בהס
והרי נש"ס ל' לוחיות כך היא הניר' בפע"ה ספ"ג דשבה
יע"ש וכאן י"ס ע"ס וכחוב כחך יוד במקום י"ד :

(יא) **ש"מ** ונדע כי כל בחי' מוחין הם מזל החכמה הנק'
קדש ע"כ וכן כתב ג"כ לק' בסמוך ד"ה ובבאר
וכו' ודרוש ג' ובפע"ה שער שבת פ"ו ועיין ג"כ לפי' דרוש
ג' דס"ח ששכמה נק' קדש בסוד ושמחה את השבת כי
קדש היא יע"ש אך ז"ל אך כל בחי' המוחין ש"ס חב"ד
הם מזל החכמה ועיין בפ"ה ש"כ"ס ספ"ח ומשם חבין בסוד
כולס בהכמה עפ"ה וכל כוונתו כלולים בחכמה יע"ש וזה
נראה טעם כל העורה נק"ס ועמידה עד ברכה מנן אחרים
לחקן מוח החכמה כנז' כסדור להרכ ש"ס זכ"ס ועיין
בהק"ש בסופו ואח"כ ממנו נמשכי' חקון מוח בי' לחו"ש יע"ש
(יב) **ש"מ** ענין העמידה של הפלג ערבית חכוין כי עד
עמה היחה המל' בבחי' נקודה תחת היסוד
פכ"ס וכו' לעיל דס"ז ע"כ דרוש ח' [ודרוש ב' ע"ד] ועיין
שס מ"ס בלוח ב' בזה עוד לעיל ד"ס ע"ה והוא דרוש
ח' משנוי ההפלת תורת חכם דכ"ד ע"כ :

(יג) **ש"מ** כי בכל פעם שאומרים ויגולו י"ס בו ג"ס אלד"ה
וג"פ בביעי ע"כ עיין מבו"ש דע"ז רע"ל לקמן
דרוש ח' ד"ה חז וכו' ועיין שס מה שנסתפק רבינו בנ"פ
אלד"ה אלט יע"ש וזה כה"ד נכתוב בזה שאר הליוני .
(יד) **ש"מ** ונק' מקף החוס שבת כמבו' באור' לעיל בכל הדרו'
שקדמו ע"כ לעי' דרוש החו"ש ודרו' שאחריו והוא דרו' א' דקב"ש

(יג) **ש"מ** כי בכל פעם שאומרים ויגולו י"ס בו ג"ס אלד"ה
וג"פ בביעי ע"כ עיין מבו"ש דע"ז רע"ל לקמן
דרוש ח' ד"ה חז וכו' ועיין שס מה שנסתפק רבינו בנ"פ
אלד"ה אלט יע"ש וזה כה"ד נכתוב בזה שאר הליוני .
(יד) **ש"מ** ונק' מקף החוס שבת כמבו' באור' לעיל בכל הדרו'
שקדמו ע"כ לעי' דרוש החו"ש ודרו' שאחריו והוא דרו' א' דקב"ש

שמן ח'ג דרוש מנחה שבת פי' עד ש' הכו' ופרי עץ חיים ששון

הראוי לו והפוליס ויורדים הם בתי' הכלים לבד וכו' יע"ש
 פי' בלאו לע"ד דיש ב' בתי' דיש עצמות ויש רשימו ונבחי'
 בעצמותו בעמוד אלו שולט וזו עמקו כן נבחי'ת
 הרשימו דל"ה שבידו עם במקום דא דרוע דכל בתי'ת
 המסתלקת ועולט למעלה מיהו עם רשימו במקומו ועמה
 שולט ז"ל כלול ברשימו דל"ה עד מל' העליון וכן רשום
 בזכרוננו חירון זה מס' פג"ה וכשה לא מללתי ליה מקומו
 אח"כ רליתי להרב חו"ה דק"ד פ"ה כתיב [ש'] כקונטרסי
 ג"מ ח"ל כש"ך פ"ה סוף אות ח' יע"ש וגם בהגחי' .

א ק' מס פנין עליה ו' עתה דו"ה לבחי' ו"ק דדיקנא
 סלה דדיקנא חסדא על אר"ה כגודש דל"ה בנאלה
 האכלילן כזו' בלחדי וכו' מטרם דע"ל ונבחי' ה' ח"ל פ"ב
 ורש' כלל א' וקט"ו ס"ו ח"כ בעלות ז"ל כגמ' מוסף למקום
 אר"ה נכלל ג"כ בנחי' דדיקנא דל"ה וכן נראה כמלה ולא
 בעת השלטה מנחה ועיין לקמן בסמוך ד"ס ור"ד וכו' ש"כ

רבינו ז"ל דע כי פ"ה ששעתי פי' בהרה מוסף בקול רם
 שולט ז"ל עד מל' העליון שכולה ה' כח' דדיקנא דל"ה ולא
 עד ככלל ע"כ ורל"ה דהדברים מגיעים למה שבהגמ' ושד
 מה ענין עליה לדיקנא סלה דדיקנא היא בחי' אר"ה לרז"ה
 כיוצאים ממ"ס כנו' בע"ה ש"כ פ"ט דכל דיקנא סלה
 בחי' אר"ה ור"ך עתה שולט ז"ל כהפ' מנחה בנחי' דדיקנ'
 ולא בנחי' ע"מחה אר"ה דל"ה ולא ע"ד המשכת הסוה"ן
 דל"ה וישפ"ה הנמשכים שוה"ן לש"ן בנחי' מלכות נכ"י
 שבהם ושד למד אין עליה אלא עד פג"ה וחגי'ה ולא כל
 בחי' י"ס דדיקנא מי כגודש לו סלה לפלות עתה עד עם
 ומחי' יע"ל עם תם למד הנקבא רחל איכס שולט עמו ששה
 ע"ד חסלה מוסף שט"ו ז"ן לסיח שגיסם שוים ומל"ה שנה
 כהפ' דיום שבוטח פוליס ז"ן עד כהר דל"ה וכן כנעילם
 יוס"ך כנו' לקמן דרום ד' דיוס"ך יע"ש ועיין כפ"ה ס"ך
 פ"ה ופ"ל פ"ו וכתיב ובהפ"ר גברי שלום כהקדמת
 רחובות כגבר כסופו בסדר פלישו של ז"ל לקבל מו' דנרנח'ו
 דהי"ד דל"ה ור"ה בנחי' כל פג"ה אר"ה הפג"ה עד ענב"ה

דל"ה נמל"ה דער עם שולט ז"ל כהפלק מנחה ור"ך כ' נכ"י
 ור"ה דהכר ל"ה וסיע"ה [פי' ג"ס דנ"ו סע"כ והדרש ד"ד
 ע"כ בלחש דמנחה הוא נכ"י דמנחה כתיב'ה וחזר נכ"י

דנלגנחה יע"ש]. עוד עיין בפ' מאחרי רשבי' פ' ישרו
 דפס כהר רבינו שגמנחה שבה שוליס ז"ן כהביד דל"ה
 ואינם שוליס בדיקנא יע"ש מנאל' פל דברי רבנו מוסף
 ועיין בזה להרב חו"ה דק"ד פי' ור"ה לא זכירי לכיין דחבר
 ממני הקדמה לכיין דברי ועיין ח"ך עם ג' שמשוה כסדר
 פליח'ה א' כנ"ל ב' כנו' לקמן דמנחה מוסף בקרי' שולט
 ז"ל עד מל' העליון מל' כח' שליטה כח' דנחללה מנחה
 שולט ז"ל בדיקנא מל' כח' וכו' דל"ה דכל אלו שמשוה עם
 אמת דים כמח' כתיבות כעוליס ואין בידי לבד ולבאר עד
 שיפנה עלינו דח' מנחה :

י ונמל"ה כי אין שום פליה כלל לנקבא בדיקנא
 דל"ה וכו' ור"ה דלמה אינם שולט וסע"ש סתח
 לסיחם כהפ"ים ח"ך לטס זק' ח"ך זה מספיק שבי' איש'ה
 ג"כ ח"ך כה זק' ושולט עם ז"ל כנ"ל ועיין לפ"ל אר"ה ז'
 שד כזה [לקמן דרום ד' דיוס"ך אות י"ג] דע דנקבא ו'
 פ"ה נוק' ככוללם דכל כהכוב ח"ך נוק' סרמי דסעי' מנחה
 שולט עם ז"ל ועימ"ם כקונ' ג"מ ח"כ ש"ד פ"ב בלג פ"ה .

כ ונמ"ס בע' נשח' בר"ה ונחה פס ג' שמו' אר"ה
 וכו' ג' מאחרי רשבי' מ"פ נשח' דית' :
כא ונמ"ס ור"ה ח"ך דל"ה שולט פג"ה חת' דמנחה דלחש
 וחזר ב"ס כאלו סמנחה דלחש ע"כ פ"ה
 כנ"ל דכתיב מוסף כחזר עתה סגון' עיי' למי'ת סכר
 דמוסף כחזר דל"ה ח"ך לא בלחש וסע"ש מתחלה היא
 לעלות כחזר ועולט נכ"י דלחש בלחש ור"ה כחזר סע"ש
 מקום פג"ה סכבר פל"ה ז"ל כ"ך דדיקנא ונשח"ה נכ"י דל"ה
 כהביד דלחש ונוק' כתיב' סע"ש דלחש וסע"ש ח"ך ק' ח"ך
 ישייר לסיחם ק' אר"ה שגודש דל"ה עם שוים כקונחת' כחזר
 נקמן

כ' אבא ומל' דמ"ס ומלי דכ"ן מל' סו' עוליס כלימא שח"ה
 יס"ה"ה ולשולט בתי' סע"ה דל"ה חמל' סו' מלגפ"ים למ"ס
 דלחש עיי' ור"ה דיע"ס"ו סע"ס כחי' כדסרין סע"ס כחזר
 מ"ס ונקבין למקבין סע"ס אינח' פילח'ה וכו' ע"כ ועיין
 להרב יע"ש סע"ס דכ"ז דל"ה דל"ה נוק' סע"ס כש"ס עם ז"ל סלה
 א' חסבר לסיח' ב' מלג"ס כחזר א' יע"ש [לקמן דרום
 ביה מועד ד"ס עוד וכו' וסע"ס אר"ה י"פ] עוד מ"ס ככל קומה
 ח"י עיין לקמן דרום ביה מועד אר"ה י"ד ור"ה כ"ד .

יד ונמ"ס מן סחל' העליון עד כהחזקן י"ו חיקו'
 וסע"ס סוד ו' סע"ה"ה חסד' דכח"ה דיקנא סע"ס
 חג"ה נכ"י פ"ב פי' כנו' כדחש ס' דויסבור וכע"ה פ"ב
 פ"ט ופ"י וכו' מר"ס ע"כ ח"ך פ"ב דע"כ יע"ש וכו'
 כנחי' אר' פנימי שבהר כהפסק' בדיקנא יע"ש וסע"ס חיקון
 סו' נולד חסד חסד שבהר לל"ה"ס כגודש טע"ה עון ח"ה
 ופ"ט נלח וסע"ה סוד ונקס יסוד שבהר יע"ש ועיין להר'
 יע"ש סע"ס דק"ז ע"כ שכתב מתח"ה וכו' וכו' אין זה ענין
 לכל דרושי דיעבור ולכל דרושי אר"ה כנו' בע"ה כפ"ה ומק"ף
 פי' כאלו ששה אר"ה פג"ה כפ"ה כחכ"ד חג"ה נכ"י יע"ש
 ולפי' דברי רבינו עם מפוזרים כנחי'ת אורח הפנימי'ם
 כדיקנא כנזכר לעיל ופ"ט .

טו וכן כולו כח' כי מל' העליון שכולו חיקון כח'
 הוא ח"ה וכו' הוא חסד ס' הוא גבורה וכו'
 כי ח"ה אינו יודע כי"ך סע"ה כדחש ויעבור נחבאר דכ"ן
 כפנימי וכן במק"ף אינו ח"ה כי כפ"ה הוא חסד וכמק"ף הוא
 יסוד ור"ה ע"כ פ"ה בלחש כקודש להרב יע"ש סע"ס דק"ן .

טז ונמל"ה כי ב' כמחל"ה סע"ס ח"ה ויסוד חסד נל'
 סקדמה ו' ע"כ ק' אמת דל"ך לכזר אר"ה
 כדי ליסע"ה דל"ך מל' ח"ה כח' הוא יסוד ח"כ הוא דסוד' ואן
 קמ"ל ככ"ו דכ' מל"ך עם דכ"ר ונוק' ע"כ קס"ל לעיל
 דרום כ"ל דרום ח' פ"ה שער ע"ו פ"ו סע"ל פ"ד ופ"ה
 ומכ"ס יונק"ס אר"ה יע"ש [פי' כהפ"ה פ' קדח' שכולו דע"ה]

יז דע כי כהפלק מוסף כחזר שולט ז"ל עד כהר
 דלחש ונוק' פלח"ה כפ"ה וכו' וגם עד כהר
 של אינח' פ"ב וכן כהר לקמן דרום ביה מועד דע"ה ע"ל
 ופ"כ ח' לעיל ד"ס ע"ה דרום ח' מדרושי טיני' כהפלקות
 וד' ע"ה דרום מוסף שכת' לא כהר כהר ועיין מ"ס לקמן
 דרו"ב"ה מועד אר"ה כ"ד דל"ה דע"ה כהר שולט לו הוא לעיל .

יח ור"ה אר"ה סע"ס כהר דל"ה נע"ס ג' מוחין
 לנוק' וכו' עיין להרב יע"ש סע"ס דק"ז ע"כ
 דהק"ס וכלו אר"ה מוסף ח"ו שגיסם שוים כהר"ם דל"ה
 ור"כ כמנחה בלחש ז"ל כנכ"י דדיקנא ח"ך דל"ה עם כר"ה"ה
 סוקבא ולא נכ"י לבד וסע"ה כתיב'ה וכענין נוק' זו אינם
 כחי' היא עיין לקמן אר"ה כ"ל ור"ך ג"כ לכיין כל סוד
 כומה כעמודה כמו כל חפלות ואין לגרוע דבר :

יח ור"ה ח"כ כחזר סמנחה כק"ד שולט ז"ל כלל
 בלחש עד מל' העליון סע"ס סוד חג"ה דדיקנא
 דל"ה וכו' עיין לקמן ועיין כמ' סע"ה פכ"ג ז"ל חמ"ס ח'
 חסבר לו לפלות אר"ה עיי' אר"ה כהכרה כי ח"ך יסל לפלות
 למסלה מהם ח"ך שולין עם ז"ל ח"ה ז"ל שולט עמחה כשה
 אר"ה סכבר כהפ' המוסף עמח"ס אר"ה יע"ש ועיין להרב
 יע"ש סע"ס דק"ז ע"כ דהק"ס כזה דמנחה מוסף כהר קדמה
 מוח' כהק' פליח' אר"ה דכבר כהר לעיל כדחש ג' דק"ס
 וכדחש דסע"ה"ה שכת' כי בעלות ז"ל למקום אבא וכיוצא
 כזה נמנע הוא שיעלם עם ח"ה לא סכבר אבא כהחלק ועל
 יתר למעלה מן המקום סה"ה וכו' ור"ך כהר עמחה עול'
 ז"ל כלול בלחש וחי' כח' וכו' בנחי' סע"מחה וס"ה דכל
 פליח'ה סע"ה עד עתה וכו' בנחי' הכלים אכל סע"מחה
 דל"ה לא עלו ח"ך עמ"ס פוליס יחד כולם עמחה אר"ה עם
 ז"ל לדיקנא יע"ש ולפי' עדיין כדבר ל"ה ועיין כפ"ה ס"מ
 פ"ה וסע"ס סע"מחה אינו שולט דכ' כהר סר"כ ככ"ה
 כי ח"ה לשום עמחה לפלות למעלה ממקומו אר"ה כמל"ה
 ינח"ה כי כ' סע"ה סע"מחה כ"ה כיוס כהר"ה כ"ה במקומו

אז כל דרוש זורק
 לגובה אחר. אפילו
 ברש"י עצמו יש
 שתי אפשרויות.

שמן ח"ג דרוש ערבית ש"ק פי' על ש' הכו' ופרי עין חיים ששון

יש בו חסין נב"ה דה"י מלובש בנ"י דאימא וסחמין
 שכלל נמשך כמנן אברהם ונב"ה שבוך נחמה נב"ה
 והדמי' שביסוד נחמה קדוש נבחי' וא"פ דגים אך נבחי'
 וא"פ דאחו' נמשך כולו כמנן אברהם וכן מוח הבינה כוללת
 ח"ב ח"ג המלובש ג"כ נבחי' דבינה דאימא נמשך כנב"ה
 מנן אברהם וא"פ דאחו' וא"פ דגים וכן עד ז מוח הדעה
 דח"ג נבחינה וא"פ דאחו' וא"פ דגים נבדחה מודים
 אחי' וסוף ועיין בס' ע"ה ונב"ה שלום בסופו דל"ז ד"ה
 דרוש ב' וכו' והי"ן דל"ד ע"ב [שפ"ה פ"ג דשבת] עוד פי'
 בענין ז' מרגלן אלו שבז' ברכות שהם חג"ה נב"י לעיל דרוש
 קב"ש דס"ה סע"ד כחמור לדוד וכו' ש' המלוא פ' חלוא :

(ב) ש"ק

ואח"כ אלו ממשכים אוחס לבחינה כחר של
 נוק' ע"כ הן חמה דאין זה כדרך החול דלא
 מלינו כן בחפ' דחול ועיין לעיל דרוש ו' מדדושי עמידה
 דחול ולא ידעתי מה נשמרה .

(ג) ש"ק ג' מכלן וג' מכלן והי"ה כחמלתיחא וכו' לעיל
 דרוש ויהי נועם ופס אוח מ' :

(ד) ש"ק

ה"ה אדני' כמבואר אללנו בק"ש דשחרית דחול
 במילת ועד דבשכמל"ז ע"כ [י"ה אדני' זו היא
 בחי' שם המרגלן שבנוק' הנו' דדרי' הקוד' וכלן נה לאשמועי'
 שהיא נבחה שבה ומ"ש כמבואר אללנו בק"ש דחול במילת
ועד פי' דשם נבחר כי נבחר דנוק' היא שם אדני' ויש בו
 ד' פעמים היה בפסוקים ואם נחבר עמהם י"ו אורות שלוקחי'
 כחר לאה נד' דלחד הם גי' ועד וחס במס' י"ה אדני'
 יע"ש סוף דרוש ו' דק"ש ויש חסור לשון וכוונתהי לפוסף
 אך לא ידעתי מי הכריחו להביא זה דנראה לכאורה דאין
 לו קשר אל האמור רק זה רמז בעלמא דשם אינו מבואר
 כדדיא נבחר דנוק' שם י"ה אדני' . **ש"ק** כי ג' ראשונו'
 הם נבחי' דאימא הנעשים מו' בי"ה ע"כ ומה שלא נקט
 גם דאבא מפורש במ"א דבשאר חיתא ר"ל וגם דאבא יען
 שאבא מלובש גו חיתא ועיין בע"ה שכי' פ"ה .

(ה) ש"ק בג' השמות היוצאים ממנו כנ"ל ע"כ לעיל
 דרוש הקודם וחס נבחינה הנו' מרגלן הנו' .

ש"ק וכו' כלל זה בכל התפלות ואפי' בחפ' החול וכו'
 עיין לעיל דרוש ו' דעמידה דחול . **ש"ק** כפי
 מציאות החפ' כך יהיה סדר הנו' ולא כל התפלות שוות פי'
 כנו' לקמן דרוש שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה
 דשחרית יע"ש והוא דלמש הוא נבחר' דכה"י חזרת חג"ה
 וכו' יע"ש כן שמעתי מפרשים :

(ו) ש"ק הכה בחפלת ערבית ליל שבת ג' ברכותיה הראשו'
 הם נבחי' דדטרס ששם יורד כז"א וכו' וכן נבחי'
 בפע"ה שבת ספי"ג ולא זכיתי להכין פירוש דבריו ולא נר'
 שהיה כן הנהה א"ש כך מלאחי ולא עוד ע"כ כן כתוב
 בגליון וכן לקמן דע"ג בע"ג והי"ן דק"ז ע"ג והוא דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפלת העמידה דשבת וכו'
 [ושם אוח י"ז] [ואפשר לפרש ג' ברכות ראשונות הם נבחי'
 מוחין דנבחי' דדבורא שהוא ז"א ששם יורד כז"א פי' יעקב
 הנק' ז"א ג"כ כנודע וג' ברכותיה אחרונים הם כי שם עולה
 הנוק' רחל ונעשים לה ג' מוחין מנכ"י ע"למס הנו' ועיין
 עליה וירידה זו שהוא יורד והיא עולה עיין מ"ש לעיל בדרוש
 שנינו החפ' דניע אוח ע"ז יע"ש ורבינו קי"ר בלשון :

(ז) ש"ק

סדר ישמחו וכו' ונעם הדבר הוא כמס' כי
 כל העליות הוא כדי לקשר ז"ן יחד וכו' במ"ש
 כמקומו ע"כ לקמן דרוש ענין שחרית של שבת דע"ג סע"ב
 ד"ה כונת חפלת עמידה וכו' לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש א'
 משינוי התפלות נמלא דזמן היו"ה ז"ן כוללים שוים
 בקומתם יחד הוא כנחת בחפלת מוסף כנו' לקמן ואח"כ
 ואח"כ חזוניהם הנעשים בכל חפ' וחס' שחרית לחם וחזרה
 וכן בחפלת מוסף לחם וחזרה כנבחה שים שלום מה עיינים
 דע דכל אוחס חזוניהם הם דיעק"ר ז"ן הקטנים אך לא
 ז"ן הגדולים דכללות השבוע דזמן זוג ז"ן הגדולים דכל
 השבוע הוא במילת אחד דבחר דמוסף שבת עיין כל סדר
 העליות

הסקדמות דע"ז ע"ד ונכ' ע"ה דס"ו דס"ה הקשה רבינו
 במילת דופרום ויהיה בשחרית דחול נחזרת העמידה
 שנבכסים כל המקיפים כי כך הוא ליל שבת בשחרית דחול
 יע"ש נמלא דדומי' סדר החפלו' א"כ מה ענין לו' הופרום דוקא
 בליל שבת ולא בחול וגם ענין עליה החסדי' עשה ולא בקו' הכל .
(ח) ש"ק אבל המקום הוא קמן ור' דחוק וכו' פירוש
 להיוחס ב' חסדים המגולים דנו"ה וב"ש כת"ה
 חוק' היסוד דז"א שאפשר ירדו למטה ביסוד ירדו במרוצה
 וחזריוטול' דרך א"ה למעלה כח' באור' בע"ה שכי' פ"ב וספ"א .
(יח) ש"ק ח"ם משרז"ל בענין סכך הסוכה גי' לנחמילה
 נרין שלא יהיה מעובה כמין בית וכו' במס'
 סוכה דכ"ב . כאן נ"ב ח"מ ק"ל שניין סוכה דחג אינו לזה
 כלל וכו' עיין לקמן סוף דרוש ד' דסוכה מ"ש רבינו דלעיל
 שם נחמילה אמר דסכך סוכה הוא בחי' ח"ה דא"ש נבכחה
 דז"א כולל בו כל ע"ה שחמיו ואח"כ אמר שסכך הסוכ' הוא
 בחי' מסך דופני יסוד דא"ה הנפרס עד דופני גוף דז"א וז"ע .
(יט) ש"ק כי כל בחי' יסוד נקרא שלום כנודע ע"כ לעיל
 דרוש ו' דעמידה דחול כנבחה ש"ש ובכ"מ .

(ך) ש"ק פסוק ושמרו בני ישראל שוהגים לומר הוא
 לפי שהלילה הוא בחי' שמור ע"כ וז"ל וכיום
 למה לא חיקינו פ' לו' כנגד זכור ועוד מה ענין כאן בין
 נבחה שהבינו לעמידה ולא קודם או אחר כך ולא יהיה
 הפסק ועיין בס' ש"ן בדיון חמין יע"ש :

(כא) ש"ק קדיש של קודם העמידה לא קבלתי ממורי
 ז"ל וכו' עיין בסדור להרב ש"ש זלה"ה ואין
 שנוי כלל בסדר הקדישים והוא כמו הקדיש הראשון וזה
 נבחי' המ"ב שהוא דלפניו כנ"ל ועיין מ"ש לעיל בענין
 הקדיש אוח א' יע"ש וכן נח' בפע"ה שער שבת בפ"ב :
דרוש א' פע"ה ש' שבת פי"ג לעיל דרו' ג' דס"ה ע"ז
 ד"ה ענין קדיש וכו' ודרוש א' דקב"ש דס"ז
 לקמן דרוש ב' . **והנה** מה שיש להכין בדרוש זה בענין
 סדר הו' מרגלן' כנבחי' לעיל דרוש א' דקב"ש
 אוח ח"ן עוד שם דליך אפשר להיות אלו הו' שמות כנגד
 חג"ה נבחי' בז' ברכות של העמידה אחר היות חג' ברכות
 ראשונות של העמידה נבחי' חב"ד ולא חג"ה וכן הו' שמות
 אלו הם נבחי' וברכות העמידה הם נבחי' יע"ש ובדרוש
 שאחריו ד"ה סוד קבלת שבת אוח ו' יע"ש . **ש"ק** כמ"ש
 בענין קב"ש וכו' לעיל דס"ז דרוש א' דקב"ש . **ש"ק** כי
 כפי ערך עליה ז"ן דרך המדריגות אשר אב"ר לך בכל הפל'
 וכו' לעיל ד"ה ע"ה והוא דרוש א' משינוי התפלות לק' דרוש
 ענין שחרית של שבת ד"ה כונת חפ' עמידה דשבת וכו'
 והוא דחפ' לחם שהוא נבחי' או בחג"ה בחזרה וכו' נמלא
 דאין שנוי כלל בענין אלו השמות של העמידה בכל ד' חפלו'
 הנו' שאפי' שעולים ז"ן במדריגה יחד עליונה עוד הם
 ע"למס ז' שמות אלו :

דרוש ב' לעיל דרוש הקודם ויש דרוש ו' דעמידה
 דחול דל"ז ע"ה ופע"ה שער שבת פי"ג עוד

לעיל דרוש ענין בית הכנסת ד"ג ע"ג ד"ה והואיל וכו' .

(א) ש"ק דע כל בחי' ג' ברכות ראשונות שהם אבות
 ונב"ו וק' השם הם חמ"ד בגי' ספירות אחרונות

שהם נבחי' דאימא דנעשים ג' מוחין כז"א ע"כ עיין לעיל
 בדרושי עמידה דחול דרוש ו' ועיין בסדור העמידה להרב
 ש"ש זלה"ה וכו' וראה שם דאין זה בדרך החול שהרי ברכת
 מודים תחילה וסוף הוא המשכה מוח הדעה הטול דז"א
 ואינו כנבחה אחר קדוש כנז"ל . אך דע וכנן הי"ב דאין
 כל זה מדבר אלא נבחי' המשכה המוחין דאחו' ופנים
 דפנים דמוחין דחכמה וממשך מלובש נבחי' דא"י נב' ברכות
 ראשונות אבות וכו' וקדושת השם וכו' כסדור ועיין
 בהקדמת רמב"ם הנסר כסופו וזה פשוט לעובדי ה' נבונה
 ועיין בקונטרסי פתח עינים כנבחה מנן אברהם ואחר
 שנחקן מוחין דחכמה ודבינה כנבחה אלו אח"כ כמודים
 הוא בחי' המשכה מוח הדעה דח"ג ונמלא דמוח החכמה

מדבר על הברכה
 האמצעית

יעקב יורד, רחל
 עולה ויש זוג
 בערבית שיהיה
 בשים שלום
 (שמן ששון עז
 עז אתו טז')

אתה אומר שמוח
 הדעת הגיע בהאל
 הקדוש . אבל בסידור
 זה במודים !

שסס אהיה יסיו המרגלן רק צליל שצח ולא ציוס ועיין בקדור להרצ ש"ס זלסיה:

ענין ברכו

ויולר לערבית ש"ק כחצתי לעיל צענין יולר דחול יעשיצ קחמו מעסס גס צענין המשכה פרקין אמלטיס דלי דללס צמלת צרכו לזיל ומלכוית ליעקצ ורחל כחצתי לעיל צהקדמת ונחמת עשיק צדיה אחיכ עיי קצלת שצח ובהקדמה כוללת ערבית ליל ש"ק. וכן ענין לקבל תוספת כרנחי דרוח עיין צפי הכונות דרוח ערבית ליל שצח דיה כונת צרכו ועיין לעיל ציולר דחפלת החול ע"ש יע"ש. גס צענין קדר יולר לילי שציק ויוס ש"ק וקדר הסיכלות שצחס כחצתי ציולר דחול יע"ש: **בונת ק"ש** שס צקדור צהקדמת הקיש זיל ועתה צקיש מחחיל ליכנס לי דללס דאריל

עיי צכתי דפר"ץ חכמה דזיל וצחיצת שמע יכוין להעשיך ליעקריד שפע והארז מנחי דנחי דאריל עיי וצחיצת ישראל יכוין להמשיך ללס דיכיקה מנחי דנחי וצחיצת וצחוד דאריל עילאין ומנחי וצחיצת דדיקנא דאריל וצחוד יכוין לעלות כל המוחין הכו' עד עיב קיב דאיך צקדר המדריגות ולזווג כל המדריגות צצחינת נחי דפני דחכמה דכל פרע ולהמשיך חזין צגיה דחי דנחי וצחיצת דנחי דפני דאימא עיי לחצוד וצחיצת דנחי דחכמה דפני דז"א עייב: **והנה** דע שצקיש דליל ש"ק לריך לכיון כמו צחול חחי לזווג חילי דישקריה וחחיכ לצכר ציוורי כפיח

עס כלס דרפיח כחיט עס צמלת שחע והס רפיח לטורך מוי דגוי כמו שחצתי לעיל צקיש דחול וכן ליל הגי מיי עיינין דחצונת והמשכה המוחין דקטנות לצרוכים העומדים תוך הנוקבא אלא שהוא מצחינת פנימויות נחי דלתיד דללס כחול צהקדמת קיש דחול ושס כחצתי הקדר יעשיצ וכן עדיי ממש ציוס השצח מיישקריה ואפילו צציוס הוא עליית זיין לאויח עיי וצחיצת עילאין אינס צחינות אלו הגי עיינין דרוחא דצגווה אלא צחצונה לצד כחי צשער הכונות דרוח ו דקיש דחול וצחיצת שביח פ"צ ורוחא דצגווה דאריל עיי הוא רייו העליון גי עייב כחי שיראה הרוחא צפי הכונות דזי דקיש שעל הנוטה וצחיצת שגיל פיי ואיכ היה לריך לצאורה לכיון צשצח ציוס להמשיך הארת החייו העליון החי שהוא רוחא דאימא עילאה ולא דחצונה דע דאינו כן דלריך לכיון הכל מיישקריה כמו צחול והוא דלריך שחע מיש סרצ ש"ס זיל צהקדמתו העהורה רחוצות הנכר דקיש וצדיה וכן צעלות זיין דלחילות עוד לקבל מוי דחיה הנקרא קטנות וגדלות צי מאויח עילאין כגון צשחריה ומוסף דשיק ויייע או צליל פסח והוא מיישקריה שעלו ככר ונקראים צשס אויח עיי כח'ל שסס מקצלים מוי דחיה לפרטוף הדי ונקרא חכמה עיי קדר קצלתס מוי דנשמת כחול ועיי כן כגדל זיל עד שיעור קומה אויח עיי שהוא עד הגרון דל"א ונקי עתה צשס אויח עיי ויישקריה שככר נקראו צשס אויח עילאין עולים עתה ומקצלים מוי דחיה מאיח והוא מאויח עיי שעלו ככר ונקראו איח מהס מקצלים מוי דחיה ונקראים עתה צשס איח ואויח עיי עולים עתה ומקצלים מוי דחיה מאיח שעלה ככר ונקי צשס אחי"פ ונקרא עתה צשס עייב דאיך וכי וכעדיי צעליות זיין דלחילות עוד לקבל מוחין דיחידה מאיח כגון צונחת ש"ק והוא מיישקריה שעלו ככר ונקראו צשס איח מהס מקצלים עתה מוחין דיחידה לפרטוף החמשי דזיין הנקרא כחי עיי קדר קצלת המוחין דנשמת וכי יעשיצ וממש חצין היטצ ענין זה וצספח אל"י צקונעריס חקדי דוד חות קיך יעיש נמלא מכל זה איך כל קצלת המוחין הוא מיישקריה דוקא ולא מאויח ונקראים אויח יען שעלו צמקוס אויח ומכיון שכן ראוי לכיון כמו צחול כמו שחצתי וכן משמע גיכ מתייש עס הרקיש זיל צהקדמת

וקשה דזה הפך מחול דצחילתה ומדוונים זיין הקטרים צלחש ומורה דשחריה ואחיכ צכפילת אפיס סס זווג דזיין הגדולים יעיש מה שחירן. [עיין צטור אויח קיי חכיג צציי דחיה זה משום גזרה יע"ש]. עוד צענין זווג זיין הגדולים עס הקטרים עס צשאלה כ"צ וכיי יע"ש:

ג ליל מה נשתנה להיות הגדלות הראשון הנכנס בזיל צקצלת שצח וצערצית וקרצנות וכשמת כל חי כחי

צשער הכונות ועיין צקדור שהוא צחינת הלחי"ל מיש שאין לחמו ומכוסס צו עיד המשכה צחינת הלחי"ל דפי החכמה צציוס ש"ק שהוא עיי הפלת מוסף לחש ומורה דלריך חחי להמשיך ויק צקיש וגיי צעמידה להמשיך המוחין ולהגדיל ועיין צשער הכונות דרוח עמידה שחריה שצח דיה כונת הפלת העמידה דשצח וכי ועיין צפי אל"י דקיב שאלה מיו:

ועוד מאי פנא ליל שצח דלריך כיכ אריכות צקדר המשכה הלחי"ל דללס כפיל ומחיל ולכיון צקיש

ועמידה ולא יהיה עיך המשכה המוחין גדלות אי דישקריה שסס גיכ ליי סלחס שנמשך ציויע מקדושת היום וכן צליל יתיכ כחי צשער הכונות דרוח צי דפסח ודרוח די דיה כ ועיין גיכ צנכה שלס דק ק"ג ע"א [דק כ"ז] דכזן טעס לשצח דציויע שעוליס העונות עיד עליות של ערצ שציק חסו הגדלות האי הנכנס מאליו יעיש הוא הדין והוא הטעם היה לריך להיות צליל שצח שעוליס הצולמות יותר מיייע כחי צכיי צשער הכונות דרוש ייעי ודרושי שצח יעיש שיעלו מאליהס ואין לריך לצכר הרפיח על ידינו צחמית קיש ועמידה עיד קיש דיייע כחי צקדור יעיש ודיו לצח מן הדין להיות ככדון וצח ללמד ונמלא למד וליע:

סדר תפלת ליל שבת ויום שבת

שם ויאמר לשס ימוד קצהי וכי הנה לחמו צחיס

להחפלת חפלת ערבית של שציק וכי ולהוריד הארות וצילות מן העולם ועד העינים והיו למחורות עס עיי צכיקוד דגס ורפה צלילות ושס ק"ג צכיקוד שצח געיל צכריאה ושס מיה צכקוד שירק צילי ישס צין צכקוד שצח קתן צכשיה ויהי יעיש וכי שקוליייה עייב זה נחצח צשער הכונות דרוש ליל וי דיה עוד חכוין כונת שניה ודרוש ערבית ליל שצח דיה ענין ליל שצח צעלמו וכי אך לריך להצין צענין הנקירות ויותר ליל צעולס העשיה היות הכיקוד צקתן דקתן הוא נקוד כחר כטודע והיה לריך להיות צלילות עיי מיש לעיל צמלת לאורך ימים שהוא צלילות יעיש צשער הכונות היות דעיי צכיקוד קתן עיין שער הכי עס דכראה דליל קדר כנה זו צחפלת צפה ודלל כחי צכיקעריסי ש"ס חייג דלריך דוקא צחצחה ועיין מיש לקתן צכונת יהי רלון של לימוד ליל שצונות וליע:

מ"ש ויאמר עס שקוליייה עס זה כמו הוא לגרש את

הקלי ועיין פניח שער רוחיק דחין עייב ימוד יוד עוד עיין שער הכי דרוש וחומר יענך הי ציוס לרה וגוי צמלת צרוך חלחיו שצראנו לכבודו עס זה הוא כנגד יום השצח יע"ש:

קדיש לערבית ש"ק נחצי צשער הכונות דליע שפיג

ודקיש עייב ודקיש עייב [דקיש עייב וקיש עייב ודיע עייב] פניח פ"ח וקפייצ וקפייג ומדרוש שציק ודע דלריך גיכ לכיון צקדישים אלו כל שאר הכונות של המשכה המוחין דקטנות וגדלות עיד החול ממש אלא שאין לכיון רק סכנחי שסס הסייות המוקדות עס המוי שצחס אלא שלא פורט מה סס השמות של המוחין לכן יכוין קחס עס שמות המוחין וכן ציוס השצח צכל חפלת לריך לכיון כל הקדישים כמו צחול רק שהוא צלי שמות המוחין החי צחול רק יכוין מוחין קחס וגס אין לכיון השמות החיל